

Arrest

nr. 299 356 van 22 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BRIJS
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 19 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 juli 2023 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. BRIJS en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en te zijn geboren in het dorp Bamumkumbit, regio NoordWest, in Kameroen, op [...] augustus 1983. Uw ouders waren boeren in Bamumkumbit. U maakte de lagere school af en in het jaar 2000 verhuisde u naar de stad Bamenda om er in de leer te gaan als mecaniciens. U verzamelde uiteindelijk genoeg geld om tweedehandsauto's te kopen en verkopen en u startte een zaak op. Uiteindelijk ging u zelfs auto's kopen in Europa die u naar Kameroen liet verscheppen.

U reisde in het kader van uw werk drie maal naar België: twee maal in 2018 en één maal in 2019. U startte een relatie met M.A.N. rond 2002 à 2003, maar u huwde haar pas officieel op 31 maart 2015. U heeft met haar twee dochters en een zoon.

Op 10 september 2019 werd u opgebeld door separatistische strijders wanneer u in Bamenda was. Zij eisten 3000 euro van u om hun strijd te financieren. U weigerde te betalen omdat u bang was dat de Kameroense overheid u zou beschuldigen van het financieren van separatisme. Op 15 september werd uw dochter Mi. echter ontvoerd door de separatisten en zij vroegen u losgeld. U betaalde hen uiteindelijk. Twee dagen later werd u opgebeld door de separatisten. Zij zeiden dat het geld dat u gaf voor een misverstand had gezorgd binnen de groep en ze waarschuwden u dat de overheid op de hoogte was van uw financiering. Daarop werd u voorzichtiger wanneer u zich door de stad bewoog en u dook vaak onder in andere huizen. Op 29 september 2019 had u een zakenmeeting met twee van uw zakenpartners in Bamenda. Tijdens de meeting werden er echter schoten gehoord en om veiligheidsredenen beslisten jullie de meeting te schorsen en naar huis te gaan. U nam de vriendin van één van uw zakenpartners mee in uw auto omdat ze bij u in de buurt woonde. Op weg naar huis werd uw wagen echter beschoten en u kreeg een kogel in het hoofd. De vrouw stierf twee dagen na het incident. U verbleef ongeveer een week in het ziekenhuis Sint-Maria in Bamenda en daarna dook u onder bij uw vriend H., eveneens in Bamenda. Wanneer u bij H. verbleef kreeg u opeens dreigtelefoons van de Kameroense autoriteiten. Zij zeiden dat u aan hen ontsnapt was, maar dat zij er de volgende keer wel in zouden slagen om u te doden. U bent uiteindelijk verhuisd naar een andere vriend, V., in de wijk Akum. U kreeg er opnieuw een dreigtelefoon. U besliste uiteindelijk alles in orde te maken om Kameroen te verlaten. U verliet Kameroen op 27 oktober 2019 en reisde met het vliegtuig naar België. Omdat u bang was dat u ook hier zou worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, reisde u onmiddellijk door naar Finland. U werd er medisch behandeld en de kogel werd uit uw hoofd verwijderd. U heeft er een verzoek om internationale bescherming ingediend, maar in het kader van de Dublin-verordening werd u naar België teruggeleid. U heeft in België een verzoek om internationale bescherming ingediend op 13 maart 2020.

Op 20 december 2019 kwamen de Kameroense autoriteiten u zoeken in uw huis in Bamenda. Zij hebben daarbij uw broer gedood en uw huis platgebrand. Uw gezin vluchtte daarop naar het dorp Bafanji, in de buurt van Bamenda.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u heeft aangegeven dat u het zowel fysiek als psychologische moeilijk heeft, vanwege traumatische ervaringen in Kameroen (zie notities CGVS, p.3-4). Er werd met uw psychologische en medische kwetsbaarheid rekening gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud (zie notities CGVS, p.3 en p.15). Bijgevolg kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u, bij terugkeer naar uw land van herkomst - namelijk Kameroen -, een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst te worden opgesloten of vermoord door de Kameroense autoriteiten op verdenking van collaboratie met de separatisten [die strijden voor de onafhankelijkheid van Noord- en Zuidwest Kameroen, genaamd "Ambazonia"] in uw regio (zie notities CGVS, p.16-18 en p.27). U stelde een eerste moordpoging van de Kameroense autoriteiten te hebben overleefd en nadien door hen te zijn bedreigd (zie notities CGVS, p.17). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten.

Ten eerste, blijken de acties en communicaties van de separatisten naar u toe absoluut niet logisch of begrijpelijk, en zodoende kan weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de afpersing en de ontvoering van uw dochter. U stelde immers dat de strijders van Ambazonia u op 10 september 2019 hebben opgebeld om u geld – namelijk 3000 euro - te vragen om hun strijd te financieren (zie notities CGVS, p.16). U antwoordde hen dat u daardoor problemen zou krijgen met de Kameroense autoriteiten, en dat u dus geen geld kon geven. De separatisten antwoordden echter dat het hen niet kon schelen dat u problemen zou krijgen met de Kameroense overheid, en dat ze gewoon het geld willen. U bleef weigeren, maar nadat uw dochter werd ontvoerd, stemde u toch toe en gaf u hen het geld.

Danig verwonderlijk zijn dan ook uw daaropvolgende verklaringen, namelijk dat dezelfde separatisten die u afpersten en uw dochter ontvoerden u twee dagen later opbelden om u te **waarschuwen**. Ze stelden dat het geld dat u gaf voor een onderling misverstand had gezorgd en dat sommige [separatisten] tegen de regering hadden verteld dat u hen had gesponsord. Ze waarschuwden u dat u moest opletten wanneer u door de stad [Bamenda] bewoog. **Echter, deze handelingen van de separatisten, namelijk het feit dat ze u zouden waarschuwen voor het gevaar dat u te wachten staat, stroken absoluut niet met de acties die ze eerder zouden hebben gesteld, namelijk de afpersing en de daaropvolgende ontvoering van uw dochter, en waarbij ze telkens vermeldde dat het hen koud liet of de regering iets over uw financiering te weten zou komen.** Echter, zelfs wanneer een tweede keer werd gevraagd om over deze gebeurtenissen te vertellen, stelde u opnieuw dat de separatisten u hadden opgebeld nadat ze uw dochter hadden ontvoerd, dat ze u het geld vroegen, maar dat u opnieuw weigerde (zie notities CGVS, p.19). Wanneer ze dreigden om uw dochter te doden, stemde u toe, maar u wees hen er opnieuw op dat zij u in gevaar brengen. Andermaal, antwoordden de separatisten dat het hen **niet kon schelen** [dat u in gevaar zou zijn], maar dat ze enkel het geld nodig hebben. **Opnieuw, dient opgemerkt dat het weinig te rijmen valt dat de separatisten, die duidelijk hebben gemaakt dat uw welzijn hen koud laat, u twee dagen later toch zouden opbellen om u te waarschuwen. Echter, u bleek dit absoluut niet vreemd te vinden en u vroeg ook weinig uitleg aan de separatisten.** Gevraagd om welke redenen het door u gegeven geld voor een misverstand had gezorgd onder de separatisten, antwoordde u dat ze niet hebben uitgelegd wat er echt is gebeurd (zie notities CGVS, p.20). Ze vertelden enkel dat sommigen het aan de regering hadden verteld. Gevraagd aan wie het dan werd verteld, stelde u – danig vaag – dat de militairen in Bamenda op de hoogte waren. Gevraagd om welke redenen de separatisten u hadden opgebeld om u daarover te **waarschuwen**, antwoordde u dat u denkt dat het kwam door de verdeling van het geld en dat ze u belden om u veilig te houden en zodat u zou opletten. **Echter, dat zij na het stellen van hun wrede acties plotsklaps zouden terugbellen om u te informeren dat de militairen [in Bamenda] op de hoogte zijn van uw [gedwongen] sponsoring is danig weinig aannemelijk.** Geconfronteerd met deze vaststellingen, antwoordde u opeens – weinig ernstig – dat het hen **misschien wel kon schelen**. Eveneens weinig aannemelijk is het feit dat zij u enkel zeiden dat de “militairen uit Bamenda” op de hoogte zijn, en dat u **absoluut niet geïnteresseerd bleek in de specifieke namen van de personen die naar u op zoek waren.** Er is immers niet veel aan een waarschuwing als de gewaarschuwde niet weet voor wie hij moet opletten. Bovendien, danig vreemd, vertelde u later tijdens het persoonlijk onderhoud dat u werd bedreigd door een **commissaris uit Bamenda** (zie notities CGVS, p.24), en geenszins door een **militair**. **Het dient dan ook opgemerkt dat de acties en handelingen van de separatisten, evenals uw eigen reacties en redeneringen, danig weinig logisch zijn en zodoende wordt afbreuk gedaan aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten die zich in de stad Bamenda zouden hebben voorgedaan.** Meer nog, ook de handelingen die u niet stelde zijn uiterst bevreemdend. Gevraagd of het afpersen of ontvoeren van personen vaak voorkomt in Bamenda, antwoordde u onomwonden bevestigend (zie notities CGVS, p.20). Wanneer ze u kennen als een zakenman of geloven dat iemand geld heeft – zoals ze ook u kennen omdat ze weten dat u nu en dan het land verlaat en terugkeert – dan kunnen ze u contacteren en dan moet u geld aan hen geven. Gevraagd of u andere mensen kent bij wie dit reeds gebeurde, antwoordde u opnieuw bevestigend en voegde u eraan toe dat de regering het te weten komt wanneer u geld geeft, zoals het losgeld dat u betaalde voor uw dochter, en dat u dan problemen krijgt. U kende anderen die hetzelfde hadden meegemaakt en u kon ook een voorbeeld geven van iemand die ontvoerd werd (zie notities CGVS, p.21). Omdat u stelde dat deze incidenten gebeurden voordat uw dochter werd ontvoerd, werd u gevraagd of u ooit **voorzorgen** had genomen, maar het enige dat u daarover kon zeggen is dat u er **wel over dacht, maar niets kon doen**, gezien u niet kan vermijden dat ze [de separatisten] u geld vragen. **Echter, is het danig weinig aannemelijk dat u, gegeven het feit dat ontvoeringen en afpersingen reeds eerder voorvielen in Bamenda en gegeven het feit dat u een niet onbemiddelde zakenman bent, geen enkele voorzorg had genomen om uzelf en uw familie te beschermen, en sterker nog, het is al even weinig aannemelijk dat u en uw familie gewoonweg bleven wonen in een dergelijk – zeker voor u – gevaarlijke stad als Bamenda.** Immers, u stelde dat u auto's liet leveren in de zeehaven van de stad Douala, in Franstalig gebied, alwaar u ook enkele auto's verkocht, voordat u de rest van de auto's meenam naar Bamenda (zie notities CGVS, p.6). U bleek dus niet onbekend te zijn met de stad Douala en er zaken te doen. Verbijsterend is het dan ook dat u absoluut niets fundamenteels heeft ondernomen wanneer u werd gewaarschuwd door de separatisten – tenzij het nu en dan onderduiken in een ander huis (zie notities CGVS, p.16) –, en sterker nog, u belegt niet veel later, op 29 september 2019 een **zakenmeeting in Bamenda, hetgeen enkel kan worden gezien als een danig roekeloze handeling.** Er werd u uiteindelijk gevraagd om welke redenen u de meeting liet doorgaan nadat de separatisten u hadden gewaarschuwd, en u antwoordde dat u dacht dat het een veilige plaats was en dat het ook belangrijk was voor uw inkomsten.

Gezien u werd verteld dat uw naam was doorgegeven aan **militairen in Bamenda**, kan niet worden ingezien om welke redenen u dacht dat deze plaats veilig was. **De roekeloosheid en incoherentie van uw handelingen nadat u door de separatisten werd gewaarschuwd dat uw werd gezocht, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende vervolgingsfeiten.**

Ten tweede, zijn ook de handelingen van de vertegenwoordigers van de Kameroense overheid danig weinig logisch of coherent. U werd immers reeds twee dagen nadat u het geld aan de separatisten gaf door hen opgebeld met de boodschap dat de militairen in Bamenda ervan op de hoogte waren (zie notities CGVS, p.16 en p.20). Zoals hierboven reeds gesteld, heeft u daarna enkel nu en dan ondergedoken bij uw vriend H. (zie notities CGVS, p.16-17). Gevraagd hoeveel tijd er was tussen de overhandiging van het geld aan de separatisten en het houden van de zakenmeeting, antwoordde u dat het ongeveer een week was (zie notities CGVS, p.22). Gevraagd of de Kameroense militairen geprobeerd hebben om u in die week te contacteren, antwoordde u – danig weinig ernstig – dat ze naar uw huis kwamen, maar dat u **niet thuis** was. Gevraagd of u ooit een **convocatie of arrestatiebevel** heeft gekregen, antwoordde u ontkennend en stelde u – opnieuw weinig ernstig – dat zo iets daar [in Bamenda] niet gebeurt en dat ze zomaar de beslissing nemen waarvan ze denken dat het goed is, gezien ze het weten over het geld [dat u hebt gegeven]. Gevraagd of uw echtgenoot of broer nooit werden ondervraagd wanneer u niet thuis was [in die week na het betalen van het losgeld], antwoordde u **ontkennend** en zei u dat ze **enkel naar uw broer gingen wanneer ze hadden ontdekt dat u niet meer in Kameroen was**. Opnieuw gevraagd of ze niet met uw familie hebben gepraat in die week voor u werd neergeschoten, antwoordde u plotsklaps bevestigend, maar nuanceerde u onmiddellijk dat u er zelf niet was omdat u niet stabiel was en ook niet thuis. **Echter, gegeven de ernst van de door u verklaarde vervolging door de Kameroense autoriteiten – waarbij zij u zelfs probeerden doden met een kogel (zie notities CGVS, p.17) – is het weinig geloofwaardig dat de Kameroense autoriteiten dermate weinig moeite deden om u te vinden nadat zij hadden gehoord dat u de separatisten had gesponsord. Immers, zij bleken geenszins uw familie te hebben ondervraagd wanneer u niet thuis was, en evenmin hebben zij een convocatie of arrestatiebevel achtergelaten. Echter, gegeven de ernst van de verklaarde vervolging, kan redelijkerwijs worden verwacht dat zij onmiddellijk alles in het werk zouden stellen om u te vinden. Dit was klaarblijkelijk geenszins het geval.** Later in uw relaas, nadat u werd beschoten en behandeld in het ziekenhuis, op 29 september 2019 (zie notities CGVS, p.17), bent u opnieuw gaan onderduiken, namelijk opnieuw bij uw vriend H. (zie notities CGVS, p.10 en p.23). U kreeg er **dreigtelefoons** van een commissaris uit Bamenda (zie notities CGVS, p.17 en p.24). Later dook u onder bij uw vriend V. in het dorp Akum en ook daar kreeg u dreigtelefoons van de Kameroense autoriteiten (zie notities CGVS, p.24). Uiteindelijk besloot u omwille van de dreigtelefoons het land te verlaten op 27 oktober 2019 (zie notities CGVS, p.7). Gevraagd wat de autoriteiten aan de telefoon hebben gezegd wanneer ze u contacteerden, antwoordde u dat ze zeiden dat ze u zouden **vermoorden**. Ze waren er de eerste keer niet in geslaagd, maar ze zouden er de tweede keer wel in slagen, want ze **controleren Kameroen** (zie notities CGVS, p.23). Zij hadden geen oor voor uw uitleg, namelijk dat u het enkel omwille van uw dochter had gedaan, en zij belden u uiteindelijk drie keer op met dezelfde dreigementen (zie notities CGVS, p.24). Gevraagd of de militairen u zijn komen zoeken in het huis van uw familie wanneer u, na het schietincident, bij H. of V. was ondergedoken, antwoordde u **danig vaag** dat ze zeiden dat ze de hele tijd rond uw huis hangen en dat ze daar altijd in de buurt zijn (zie notities CGVS, p.25). Uit uw verklaringen kan enkel worden afgeleid, dat de Kameroense autoriteiten opnieuw niet veel moeite deden om u te vinden, niettegenstaande de ernstige dreigementen die ze uitten aan de telefoon. **Gegeven deze ernstige dreigementen, is het dan ook danig weinig geloofwaardig dat de Kameroense autoriteiten u slechts kwamen zoeken in uw eigen huis, en daarbij uw huis en familie aanvielen, op 20 december 2019 (zie notities CGVS, p.12 en p.17), ongeveer twee maanden na uw vertrek uit Kameroen. Dat de militairen uw familieleden nooit rechtstreeks zouden hebben aangesproken terwijl u nog in Kameroen was, maar deze wel zouden aanvallen, en uw broer zouden doden, wanneer u al twee maanden uit Kameroen was vertrokken, is danig weinig logisch en bijgevolg weinig geloofwaardig.** Bovendien bent u **tegenstrijdig** over de redenen van deze laattijdige actie van de Kameroense militairen. Zo stelde u aan de ene kant dat ze enkel naar uw broer gingen wanneer ze wisten dat u niet meer in Kameroen was (zie notities CGVS, p.22), terwijl u aan de andere kant – eerder tijdens het persoonlijk onderhoud – had gesteld dat ze net op dat moment naar uw huis gingen omdat ze dachten dat u thuis was en ze niet wisten dat u was vertrokken [uit Kameroen] (zie notities CGVS, p.18). U herhaalde deze tegenstrijdige verklaringen opnieuw wanneer u werd gevraagd om welke redenen de Kameroense militairen dachten dat u toen [in december 2019] thuis was (zie notities CGVS, p.26). U antwoordde dat ze **niet wisten dat u het land had verlaten**. Opnieuw gevraagd om welke redenen ze dan pas in december uw broer zouden aanvallen, antwoordde u – plotsklaps – dat ze misschien dachten dat u die dag bij uw broer was, of dat ze iets aan het plannen waren, maar dat u eigenlijk geen informatie heeft over de reden van de moord op uw broer. **Uw verklaringen zijn echter absoluut niet afdoende**

om de discrepanties in uw verhaal op te helderen. Er kan immers absoluut niet worden ingezien om welke redenen de Kameroense autoriteiten slechts twee maanden na uw vertrek uit Kameroen – op 20 december 2019 - naar uw huis in Bamenda zouden gaan, terwijl zij reeds op de hoogte waren van uw financiering sinds midden september 2019. Daarenboven, zijn uw verklaringen over hun bezoeken aan uw huis toen u nog in Kameroen was danig vaag en bleek u zich niet eens over deze bezoeken geïnformeerd te hebben bij uw familie. Tenslotte, zijn er ook tegenstrijdigheden op te merken in uw verklaringen. Gegeven deze vaststellingen kan enkel worden geconcludeerd dat er opnieuw danig afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de door u opgeworpen vervolgingsfeiten die zich in Kameroen zouden hebben voorgedaan. Eveneens, kan niet worden ingezien om welke redenen u niet meer inspanningen zou doen om te achterhalen wie u zou vervolgen. U stelde zelf dat hij zich aan de telefoon zou hebben voorgesteld als “een commissaris in Bamenda” (zie notities CGVS, p.23). Echter, stelde u dat er veel commissarissen zijn, en dat u **niet specifiek degene van het telefoongesprek kent (zie notities CGVS, p.24). U wist niet eens wat de naam was van de commissaris in uw **eigen buurt** in Bamenda, namelijk Mile 5 Nkwen. Gevraagd of u heeft proberen achterhalen wie u had opgebeld, stelde u dat **niet te hebben gedaan**, waarna u opnieuw uitweidde over de dreigementen van de commissaris. **Echter, kan niet worden ingezien om welke redenen u niet meer inspanningen deed om te weten te komen voor wie, of voor welke commissaris in Bamenda, u zich moest verbergen.****

Ten derde, dient opgemerkt, dat na een grondig onderzoek van onze informatiediensten in de beschikbare informatie over gebeurtenissen en incidenten in Kameroen, geen enkel bericht in de media werd teruggevonden over ook maar één van de drie incidenten die u aanhaalde. Zo stelde u dat u werd opgebeld en afgeperst door de separatisten op 10 september 2019 en dat zij vijf dagen later – en dus op 15 september – uw dochter hebben ontvoerd (zie notities CGVS, p.16). Zij hebben u de avond van de ontvoering gecontacteerd en naar de plaats van het overdragen van het losgeld geleid (zie notities CGVS, p.19). In de beschikbare informatie en na een grondige onderzoek op internet werd er echter nergens teruggevonden dat er op **15 september 2019** een schoolmeisje zou zijn ontvoerd door separatistische strijders. Het enige wat werd teruggevonden was het feit dat twee personen in Bamenda werden ontvoerd op 14 september 2019, maar dit ging over een ambtenaar en een journalist (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Evenmin, werd teruggevonden dat er een incident zou hebben plaatsgevonden in Bamenda, op **29 september 2019**, waarbij een vrouw werd gedood en een man in het hoofd werd geschoten. Tenslotte, werd ook nergens teruggevonden dat op **20 december 2019** een huis in Bamenda werd aangevallen en platgebrand door Kameroense militairen; en dat daarbij een man om het leven kwam. Gegeven de veelheid aan informatie over de verschillende incidenten die zich voordoen in Zuid-Kameroen, kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat over tenminste één van de drie incidenten een spoor zou worden teruggevonden. Volledigheidshalve, dient daarbij opgemerkt dat u zelf **tegenstrijdige verklaringen** heeft afgelegd over deze incidenten, gezien u aan de ene kant stelde dat er slechts een week tijdspanne was tussen het moment dat u de separatisten had betaald en de zakenmeeting (zie notities CGVS, p.22), terwijl u daarvoor **duidelijk** had gesteld dat u de separatisten had betaald op de dag dat uw dochter werd ontvoerd, namelijk 15 september 2019, en dat de meeting was vastgelegd op 29 september 2019 (zie notities CGVS, p.16-17) – hetgeen dus aankomt op **twee weken**, en niet één week. **Dat u zich in deze - voor u dermate belangrijke - data opeens zou vergissen, is weinig aannemelijk.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan absoluut geen geloof worden gehecht aan uw vervolgingsfeiten en uw vrees bij terugkeer naar Kameroen, gezien de danige incoherentie van uw verhaal en de opvallende tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s, namelijk North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in de stad Douala, alwaar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttown-operaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio’s. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio’s, waar ze vaak in precarie omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP’s er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP’s niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in de steden Douala of Yaoundé. Gegeven het feit dat u een bloeiende zaak heeft als autoverkoper (zie notities CGVS, p.5-6, p.8, p.10 en p.20), waarbij u auto’s uit België en Finland liet vershippen naar de Franstalige stad Douala, u ook auto’s aan personen uit Douala (zie notities CGVS, p.5) en Yaoundé (zie notities CGVS, p.7) verkocht; kan redelijkerwijs worden verwacht dat u niet onbemiddeld bent en dat u de Franse taal machtig bent – ondanks het feit dat u stelde weinig Frans te spreken (zie notities CGVS, p.2). U bleek ook regelmatig via de stad Yaoundé naar Europa te zijn gereisd (zie notities CGVS, p.5-6) en uw broer W. had een tijd in Yaoundé gewoond, maar u verklaarde dat hij was teruggekeerd omdat hij niet lukte om er een zaak uit te bouwen (zie notities CGVS,

p.12). Ook uw twee zussen wonen in het Franstalige deel van Kameroen, namelijk de regio's West en Center. Aldus, rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in het Franstalige gebied van Kameroen vestigt, namelijk in de steden Douala of Yaoundé, of bij één van uw familieleden.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Wat betreft de door u neergelegde **identiteitsdocumenten**, zoals uw originele (vervallen) Kameroense paspoort, uw Kameroense rijbewijs en uw huwelijksakte, dient opgemerkt, dat zij bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Dat u de Kameroense nationaliteit heeft, gehuwd was in de stad Bamenda en er woonde, wordt in bovenstaande immers niet in vraag gesteld.

Wat betreft de door u neergelegde **foto's van het incident** waarbij u in het hoofd werd geschoten, dient opgemerkt, dat deze foto's niets bijbrengen aan bovenstaande vaststellingen. Het feit dat u in het hoofd werd geschoten, al dan niet terwijl u met de auto reed, wordt immers in bovenstaande niet in vraag gesteld. Er wordt echter niet geloofd dat dit incident het gevolg is van de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, namelijk vervolging vanwege de Kameroense autoriteiten.

Wat betreft de door u neergelegde **foto's van uw afgebrande huis**, dient opgemerkt dat deze foto's niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Immers, nergens uit deze foto's kan worden afgeleid dat het daadwerkelijk om uw eigen huis gaat, in de stad Bamenda, dat afbrandde als gevolg van een aanval van de Kameroense autoriteiten. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten, kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen over deze foto's.

Wat betreft de door u neergelegde **medische documenten uit Kameroen en Finland**, betreffende de behandeling van uw verwondingen nadat u in het hoofd werd geschoten in Kameroen, dient opgemerkt, dat ook deze documenten niets wijzigen aan de gedane vaststellingen. Zoals reeds gesteld, wordt het feit dat u in het hoofd werd geschoten niet in vraag gesteld, doch enkel de aanleiding tot dit incident, namelijk de door u opgeworpen vervolging door de Kameroense autoriteiten. Ook het feit dat u in Bamenda en Finland werd behandeld en geopereerd wordt niet in vraag gesteld. Volledigheidshalve, dient opgemerkt, dat in de vertaling van de Finse documenten (zie bijgevoegd in administratief dossier, groene map) staat te lezen dat u in Finland verklaarde dat uw schotwonde het gevolg is van een poging tot overval. U vermeldt tegenover het Finse medische personeel geen vervolging vanwege de Kameroense overheid.

Wat betreft de aantekeningen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (dd.83/2023), die u aan het CGVS heeft bezorgd op 24 maart 2023, **dient opgemerkt dat zij de gedane vaststellingen absoluut niet weten te wijzigen**. Zo gaan uw opmerkingen over namen van plaatsen en verduidelijkingen van situaties die hierboven absoluut niet in vraag worden gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een schending aan van:

“- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;

- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet van 15 december 1980 genoemd);

- Artikel 4, § 1, 2, 3, 4 en 5 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming;

- Artikel 3 Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 04.11.1950 te Rome en goedgekeurd bij Wet van 13 mei 1955 (hierna "EVRM");
- De materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de Wet van 29/07/1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandeling;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de algemene verplichting van voorzichtigheid."

Verzoeker betoogt als volgt:

"3. Het CGVS meent dat verzoeker er niet in is geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Hij betwist deze beslissing en kan zich niet vinden in de motieven opgenomen in de bestreden beslissing. Enerzijds wordt de situatie van verzoeker niet à charge en à décharge onderzocht wat maakt dat bepaalde onvolkomenheden teveel gewicht krijgen en andere aspecten van verzoekers relaas worden genegeerd. Uit de bestreden beslissing blijkt bijgevolg dat geen correcte beoordeling werd gemaakt van de aangevoerde elementen.

De motivering gaat als volgt :

I. VLUCHTELINGENSTATUS

[...]

Vrees voor vervolging als gevolg van zijn hoedanigheid van Engelstalige zakenman die verdacht wordt de separatisten te financieren

4. Verzoeker steunt zijn volgend verzoek tot internationale bescherming, naast de concrete gevolgen die de crisis van de Engelstalige delen in Kameroen op zijn situatie hebben, op de persoonlijke vervolgingsdaden ten aanzien van zijn persoon.

Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst wegens het feit dat verzoeker deel uitmaakt van een bepaalde sociale groep, namelijk een Engelstalige zakenman die geboekstaafd staat als financier van de separatisten. Daardoor wordt hem ook tegelijk een politiek profiel aangemeten door de overheid.

Een ruime interpretatie van het begrip 'sociale groep' werd aangenomen door de Belgische en Europese wetgever bij de aanneming van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, dat een omzetting is van artikel 10, § 1, d) van de richtlijn 2004/83/EG.

Zo valt in de parlementaire voorbereiding het volgende te lezen met betrekking tot het artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet: [...]

Het dient bovendien te worden opgemerkt dat artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet als volgt geformuleerd is: [...]

Het woord 'onder meer' ('entre autres' in de Franse versie) duidt hier op een niet-limitatieve opsomming, in lijn met de ruime interpretatie die de wetgever aan het begrip sociale groep wilde geven. Ofschoon het woord 'en' op het einde van het eerste streepje kan geïnterpreteerd worden als een aanwijzing dat beide benaderingen van het begrip sociale groep cumulatief dienen aanwezig te zijn, blijkt duidelijk uit de parlementaire voorbereiding dat dit niet het geval is.

Verzoeker stelt als zakenman te zijn geïdентificeerd en afgeperst in het conflict in de Engelstalige regio waarbij zijn dochter werd ontvoerd en bedreigd met de dood.

Hierdoor werd hij tegelijk door de overheid beschouwd als financier van de separatisten en door hen geïdентificeerd. Zijn broer werd vermoord en zijn huis afgebrand. Hijzelf is beschoten en kreeg een kogel in het hoofd. Deze werd operatief verwijderd in Finland.

Er wordt hem dus een politiek profiel toegedicht.

Uw Raad dient vast te stellen dat de beslissing hoofdzakelijk is gemotiveerd op grond van eigen interpretaties en inschattingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen zonder dat evenwel de kern van het asielrelaas van verzoeker ernstig betwist kan worden.

Ten eerste (motivering op pagina 2 van de beslissing)

De verwerende partij meent dat de "acties en communicaties van de separatisten naar U toe absoluut niet logisch of begrijpelijk zijn, en zodoende kan weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de afpersing en de ontvoering van uw dochter".

Verzoeker heeft relaas gegeven van de feiten die hij heeft meegemaakt.

De verwerende partij vindt het ongeloofwaardig dat enerzijds de separatisten hem 3.000 euro afpersen en het hen niet kon schelen dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte waren en anderzijds dat hij door dezelfde separatisten gewaarschuwd werd dat de militairen op de hoogte waren van de sponsoring.

Verzoeker is op geen enkel ogenblik uitdrukkelijk geconfronteerd geweest met deze beweerde inconsistentie en kon dan ook geen toelichting geven indien hij hieromtrent slecht begrepen was of zijn verklaring aan duidelijkheid miste.

Verzoeker meent dat er helemaal geen inconsistentie te bespeuren valt.

Verzoeker heeft uiteengezet "Ze hebben niet echt uitgelegd wat echt gebeurd is, ze zeiden gewoon dat het geld misverstanden bracht, en dat sommigen dat hadden gezegd aan de regering".

Verzoeker stelde ook "diegene die het aan de regering zie : dat zijn de insiders die er ook inzitten, dus bijvoorbeeld : als ik iets doe, dan doe ik ook iets achter uw rug met een ander, soort dubbelspel".

De PO is hier op geen enkel manier ingegaan zodat verzoeker er vanuit ging dat hij afdoende werd begrepen.

Verzoeker heeft het over de personen die bij de separatisten aangesloten zijn en die tegelijk voor de overheid informant zijn.

Hij vermoedt dat door interne twist bij de verdeling van de gelden naar boven is gekomen dat er bij de separatisten een communicatie naar de overheid toe geweest dat verzoeker over de brug was gekomen met gelden.

Hij vermoedt dat sommigen van de separatisten van dezelfde regio afkomstig zijn en hem kennen. Verzoeker was een zakenman en gekend als een goed en integer persoon die nooit problemen maakte of kende. In die zin deelde verzoeker dan ook mee dat het hen misschien wel kon schelen. Van zodra het geld was overgemaakt en verdeeld werd hij dan ook niet langer als een bedreiging voor hen gepercipieerd. Uiteraard kan verzoeker onmogelijk weten aan wie die informatie is doorgegeven aangezien geen enkele informatie daarover werd verschaft.

Dit is allesbehalve vreemd of ongeloofwaardig.

Uit geen enkele van de verklaringen van verzoeker kan afgeleid worden dat verzoeker "absoluut niet geïnteresseerd bleek in de specifieke namen van de personen die naar u op zoek waren".

Dit motief van de bestreden beslissing vindt geen enkele steun in het administratief dossier.

Verzoeker deelde mee dat de informatie aan de autoriteiten is gegeven en dus de militairen van Bamenda.

Dit is niet "danig vaag", dit is de informatie waarover verzoeker beschikt.

Dat verzoeker daarnaast ook door een commissaris is bedreigd is geen contradictie zoals de beslissing laat uitschijnen en niet "danig vreemd" maar gewoon een ander feit.

De verwerende partij kan hieruit onmogelijk afleiden dat het relaas van verzoeker op dit punt ongeloofwaardig is.

De verdere motivering die de verwerende partij hanteert kan evenmin worden gevolgd.

Meer bepaald wordt een geheel subjectieve invulling gegeven aan de verklaringen van verzoeker.

"Gevraagd of afpersen en ontvoeren van personen vaak voorkomt in Bamenda, antwoordt u onomwonden bevestigend"

Ja, verzoeker bevestigt dit en dit blijkt ook uit de objectieve informatie die in de verschillende rapporten COI focus over Kameroen te vinden is.

De verwerende partij bevestigt dat het profiel van een zakenman het profiel is dat door de Ambaboys wordt gevisieerd en dat de stad Bamenda gevaarlijk was.

Verzoeker was niet roekeloos. Immers de situatie in Bamenda was al sinds 2017 gradueel fel verslechterd.

Tot het incident van de ontvoering is verzoeker niet persoonlijk gevisieerd.

Men kan dit onvoorzichtig noemen of niet doordacht, maar tegelijk moest verzoeker een inkomen verwerven en was het centrum van zijn zakelijke belangen in Bamenda gevestigd waar hij in zijn taal zaken kon doen. Dat hij ook in Douala moest zijn omdat daar de auto's werden uitgeladen of verscheept, maakt niet dat hij tot de dag van bedreiging en nadien ontvoering de situatie dusdanig inschatte dat zijn leven of dat van zijn familie was bedreigd.

Van zodra het incident had plaatsgevonden en verzoeker was ingelicht dat de militairen op de hoogte waren van zijn (gedwongen) steun aan de separatisten heeft verzoeker wel degelijk een aantal maatregelen genomen.

Zo leefde hij ondergedoken : [...]

Verzoeker duikt dus niet "nu en dan" onder.

Verder wil verzoeker verduidelijken dat zijn vrouw en kinderen om veiligheidsredenen ook zeer weinig in het huis waren en meestal in Bafanji waren. Na de dood van zijn broer werden zij definitief naar het dorp Bafanji gebracht, immers was het huis afgebrand en al hun spullen waren verloren. In de tijd daarvoor gingen zij evenwel slechts sporadisch naar het huis om af en toe iets op te halen. Enkel de broer van verzoeker is de hele tijd in het huis blijven wonen.

In verband met de meeting gaf verzoeker aan dat hij dacht dat de plaats van de meeting voor hem een veilige plaats leek en hij voor inkomsten diende te zorgen. Verzoeker deed al langer zaken in een zeer onveilig klimaat. De plaats van de meeting (het ging over een afspraak over de verkoop van wagens, de overhandiging van geld door zijn klant) was een achterin gelegen plek (nl. het huis van een kennis, E.) en dus niet gelinkt aan verzoeker of zijn handel, en gelegen niet ver vanwaar hij zich verborg. Bovendien was

hij met een ander voertuig (Toyota Carina) gegaan dan het voertuig waarmee hij gebruikelijk reed, precies uit veiligheidsoverwegingen. De verwerende partij laat dit gegeven evenwel onvermeld.

Verzoeker kan niet anders dan toegeven dat hij daar, achteraf gezien en gelet op de loop van de gebeurtenissen nadien, ongelijk in heeft gehad.

Indien men aanneemt dat verzoeker daar een inschattingsfout heeft gemaakt, maakt dit de gebeurtenissen daardoor evenwel niet ongeloofwaardig zoals de commissaris-generaal beweert.

Temeer daar deze gebeurtenissen door andere objectieve elementen worden gestaafd, zoals de foto's en de medische attesten van opname op 29/09/2019 en bovendien de kogel die uit zijn hoofd is verwijderd, gegevens die niet ernstig kunnen worden betwist.

Ten tweede zijn ook de handelingen van de vertegenwoordigers van de Kameroense overheid "danig weinig logisch of coherent" (pagina 3 en 4 al 1)

Verzoeker gaat in op de motieven die de beslissing op dit punt zouden moeten schragen :

- Het zou weinig ernstig zijn dat verzoeker stelt geen convocaties te hebben gekregen of er geen arrestatiebevel zou zijn uitgevaardigd en dat dit in Bamenda niet gebeurt.

Nochtans geeft de eigen documentatie van de verwerende partij duidelijk aan dat arbitraire arrestaties en vervolgingen in de periode waarin de incidenten plaats vonden schering en inslag zijn.

De verklaring van verzoeker is dus wel plausibel.

De motivering faalt dus manifest op dit punt.

- [...]

Verzoeker betwist opnieuw de interpretaties die de bestreden beslissing maakt van zijn verklaringen.

Verzoeker heeft helemaal niet gesteld dat de autoriteiten met zijn familie of broer hebben gepraat in de week voordat hij was neergeschoten.

[...]

De "ja" is hier geen bevestigend antwoord, maar een stopwoord/tussenwerpsel in de spreektaal.

Verzoeker vernam van de burens dat militairen soms rond het huis waren wanneer verzoeker er niet was.

Verzoeker is niet verantwoordelijk voor het doen en laten van de overheid en kan evenmin naar de redenen peilen waarom, in een zeer hevig en bloedig conflict, de overheid al dan niet voor bepaalde acties kiest en wanneer. Verzoeker kan niet weten welke prioriteiten deze overheidsactoren in het conflict hebben om de beschikbare manschappen in te zetten.

Dat daarvoor geen duidelijk bekende verklaring is die verzoeker kan geven, maakt opnieuw niet dat daardoor het asielrelaas ongeloofwaardig wordt.

In die zin ziet verzoeker echt niet in waarom "redelijkerwijze" verwacht moest worden dat de familie van verzoeker sneller dan 20 december 2019 had moeten geviseerd worden. En wanneer dan wel zonder daarom als ongeloofwaardig te worden beschouwd ? 15/11, 15/10 ?

Nogmaals, verzoeker heeft het relaas gegeven zoals het is gebeurd.

Waarom de Kameroense militairen eerst rond het huis hingen en een afwachtende houding aannamen om dan pas op 20 december twee maanden na zijn vertrek tot de dierste feiten over te gaan die verzoeker heeft verhaald, kan verzoeker niet bevroeden.

Verzoeker zal alsnog trachten een uittreksel uit de overlijdensakte van zijn broer te bekomen, deze is gevraagd maar nog niet bekomen. Desgevallend zal verzoeker deze nog overleggen in de loop van de procedure.

- de beweerde tegenstrijdigheden omtrent de reden waarom er een laattijdige actie zou zijn ondernomen. In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing voorhoudt, heeft verzoeker geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd :

Hij heeft (zie op pagina 26) enkel de hypothese willen formuleren dat zij misschien dachten dat verzoeker aanwezig was of iets aan het plannen was. Tegelijk zegt hij zeer duidelijk dat hij eigenlijk geen info heeft waarom zijn broer werd vermoord.

Zowel op pagina 26 als op pagina 18 stelde verzoeker duidelijk dat hij vermoedt dat de autoriteiten niet wisten dat hij Kameroen had verlaten en om die reden dachten betrokkene in huis aan te treffen.

Maar verzoeker preciseert dat het evengoed kan zijn dat zij zijn broer en familie pas dan viseerden omdat ze precies geen informatie over verzoeker konden krijgen nu hij al twee maanden Kameroen had verlaten.

Deze verklaringen zijn dus aanvullend en geenszins tegenstrijdig.

Het is overigens opvallend dat de PO helemaal niet ingaat op deze beweerde tegenstrijdigheid om verdere informatie of verduidelijking te bekomen maar deze wel geheel negatief uitlegt, ten onrechte.

-Tot slot wordt aan verzoeker verweten niet te hebben uitgevist wat de naam van de commissaris was die hem bedreigd had.

Afgezien van het feit dat dit een schier onmogelijke opdracht is nu er meerdere commissarissen zijn en verzoeker die, geheel logisch, niet bij naam kent, kan moeilijk verwacht worden dat verzoeker een dergelijke vraag zou gaan stellen aan zijn belager of een onderzoek gaan uitvoeren.

Aangezien verzoeker in die periode ondergedoken leefde en zich bedreigd voelde is het uiteraard evident dat hij geen enkele onderzoek in die richting kon en wou voeren.

De motivering die stelt "dat niet kan worden ingezien om welke redenen u niet meer inspanningen deed om te weten te komen voor wie, of voor welke commissaris in Bamenda, u zich moest verbergen" is dan ook bijzonder onredelijk en kan niet worden weerhouden.

De motivering is op meerdere punten onzorgvuldig en niet toereikend.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht dient dan ook aangenomen te worden.

De motivering vervolgt :

Ten derde, dient opgemerkt dat na een grondig onderzoek van onze informatiediensten in de beschikbare informatie over gebeurtenissen en incidenten in Kameroen, geen enkel bericht in de media werd teruggevonden over ook maar één van de drie incidenten die u aanhaalde.

Het is evident dat dit argument moet worden verworpen nu heel wat incidenten en gebeurtenissen helemaal niet worden gemeld, gerapporteerd of geciteerd in media.

De verwerende partij legt geen enkele bron over waaruit zou moeten blijken dat de gruwelen van het conflict exhaustief gedocumenteerd zouden worden.

Het tegendeel is waar.

De internetverbindingen zijn zeer slecht en de journalisten worden geviseerd zodat zij niet in staat zijn een normale verslaggeving te doen. De NGO's, soms een andere bron van informatie, zijn verdreven uit het gebied.

Suggesteren dat het ontbreken van een spoor van deze gebeurtenissen het bewijs oplevert dat ze niet plaatsvonden, is evident onaanvaardbaar.

Inzake de beweerde tegenstrijdige verklaring omtrent de twee gebeurtenissen op 15 en 29 september kan verzoeker kort zijn : verzoeker heeft zich niet vergist over data zoals de beslissing aanvoert. Verzoeker heeft enkel in de spanning van het interview (merk op dat de PO vermeldt 'VZ denkt na') een te snelle verkeerde berekening van een tijdsspanne tussen twee data gemaakt. Het is een minieme vergissing die de kern van het asielrelaas niet betreft.

[...]

De bovenstaande kritieken op de bestreden beslissing zijn ernstig en tonen aan dat van een zorgvuldige analyse geen sprake is, alle krachttermen in de tekst van de beslissing ten spijt.

Coherent en geloofwaardig asielrelaas

9. De stukken die verzoeker aanbrengt, zijn geloofwaardig aangezien zij allen geheel in de lijn van verzoekers verklaringen liggen. Deze laatste zijn gedurende het hele onderhoud ook coherent en zonder noemenswaardige tegenstrijdigheden naar voren gebracht.

De vermeend ongeloofwaardige aspecten of tegenstrijdigheden zijn deels hierboven reeds aan bod gekomen.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel omvat verder de plicht voor de administratie om bij het nemen van de beslissing rekening te houden met alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV 17 januari 2014, nr. 117.108, RvV 30 oktober 2013, nr. 113.135) (zie 10 jaar Raad voor Vreemdelingenbetwistingen: daadwerkelijke rechtsbescherming, Brugge 2017, die Keure, p 126).

Het EHRM benadrukte eerder in zijn arrest SINGH en anderen/ België van 02 oktober 2012 op het belang voor de asielautoriteiten om elk document dat door de verzoeker om internationale bescherming wordt aangebracht op zorgvuldige wijze te onderzoeken (EHRM, 2 oktober 2012, zaak SINGH en anderen/België 59166/12, 97, zie ook RvV, 28 september 2016, n° 175423).

Dit is in casu niet gebeurd.

Verzoeker heeft foto's neergelegd van het incident waarbij hij in het hoofd werd geschoten.

Een kogel werd uit zijn hoofd gehaald in Finland.

Deze gegevens zijn niet betwist.

Het is niet alledaags dat iemand een kogel in zijn hoofd heeft.

Het is bijzonder onredelijk dit begin van bewijs tegen alle verklaringen in van verzoeker te gaan uitleggen terwijl deze stukken wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas komen ondersteunen.

De verwerende partij lijkt te stellen dat de geloofwaardigheid van het relaas op de helling komt te staan.

Verzoeker aanvaardt dit met rede niet. Verzoeker heeft geen enkel detail gegeven aan de Finse autoriteiten over de aanval die hij onderging in Kameroen. Verzoeker stelt vast dat dit als "overval" wordt vermeld evenwel zonder enig detail. De aard van de overval is niet gedetailleerd. Medisch personeel is ook niet gekwalificeerd om de precieze draagkracht van een verklaring te bepalen in een asielcontext. Het is opnieuw bijzonder onredelijk om dit zo te gaan uitleggen en de suggestie te doen dat een ordinaire overval van gemeen recht de reden is waarom er een kogel in het hoofd van verzoeker is gevonden.

Verzoeker legde eveneens foto's neer van het afgebrande huis. Hoewel hij toegeeft dat niet daadwerkelijk kan afgeleid worden uit deze foto's dat het om zijn huis in Bamenda gaat, moet in redelijkheid een afweging gemaakt worden of het mogelijk is.

De rapporten die beschikbaar zijn tonen aan dat het moedwillig afbranden van huizen een beproefde techniek is van de strijdende partijen om de civiele bevolking te treffen.

Het is in deze gepast in herinnering te brengen dat rekening moet worden gehouden met de richtlijnen van het EHRM (zie o.a. Bahaddar / Nederland, 19 februari 1998, §45, Recueil 1998-I en EHRM 23 augustus 2016, zaak J.K./Zweden, 59166/12, punt 92) die stelt dat directe bewijzen niet altijd mogelijk zijn of kunnen verkregen worden en het gebrek daaraan niet op zich bepalend kan zijn om de aanvraag negatief te beoordelen.

Eerder werd al in de rechtspraak gesteld dat de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende is door telkens de meest nadelige interpretatie voor de verzoeker te weerhouden (RvS - arrest nr. 104.820 van 18 maart 2002).

Deze stukken moeten worden bekeken in de context die de verwerende partij zeer goed kent en die gedocumenteerd wordt door de COI focus die wordt gevoegd aan het administratief dossier.

Die uiterste moeilijke context in Kameroen als ook de mensenrechtenschendingen verontrusten eveneens mensenrechtenorganisaties. In het HRW rapport 2022 over Kameroen staat dat (stuk 3): [...]

Het HWR World Report 2021 maakte bovendien al duidelijk dat zeer streng wordt opgetreden tegen mensen die worden gelinkt aan politieke oppositie: [...]

Recent werd daar nog op 11/08/2022 een nieuw rapport aan toegevoegd "Cameroon : Army killings, disappearances in North-West Region."

(stuk 3)

Verzoeker verwijst ook naar het rapport van hrw 2023 over de situatie in 2022.

[...]

De COI Focus 20 februari 2023 stelt ten slotte dat het conflict in de Noord- en Zuidwestelijke, Engelstalige regio's nog steeds actueel is en dat de burgerbevolking hierbij als het grootste slachtoffer geldt.

Volgende passage maakt dit onder meer duidelijk: [...]

Verzoeker heeft nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van zijn behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politiek profiel.

Hij maakt aannemelijk dat hij in een negatief daglicht staat bij zijn autoriteiten en als pro separatistisch wordt beschouwd en daarom een reëel risico op vervolging loopt.

Volgens het rapport van Human Rights Watch van februari 2022 lopen dergelijke Engelstalige Kameroeners inderdaad een serieuze risico door de autoriteiten te worden vervolgd. Bovendien strekt de dreiging zich uit tot het hele land: [...]

Verzoeker loopt dus het risico te worden vervolgd wegens zijn beweerde politieke inzet voor de onafhankelijkheid van het Engelstalige regio van Kameroen.

Artikel 48/3, §4, e) van de vreemdelingenwet bepaalt: [...]

Nog volgens hetzelfde HRW-rapport van februari 2022 : [...]

Het feit dat verzoeker werd beschuldigd van politieke overtuigingen te hebben hoewel hij deze politieke overtuigingen niet in de werkelijkheid heeft is dus niet pertinent. Deze omstandigheid verandert niets aan het feit dat de vervolgingsfeiten gebonden zijn aan de Geneefse Conventie.

Verzoeker vreest te worden beschouwd als Ambazonia strijder door de Kameroense bevolking en overheid en als verrader door de separatistische vechters, en door hen, voor deze redenen te worden vervolgd in de zin van artikel 48/3 §2 van de vreemdelingenwet.

Hij vreest te worden vervolgd door de separatistische vechters en de Kameroense bevolking, in de vorm van daden van lichamelijk of geestelijk geweld, of een samenstel van verschillende maatregelen waaronder mensenrechtenschendingen, zoals eerder al het geval was.

Hij vreest te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, in de vorm van daden van lichamelijk of geestelijk geweld, of wettelijke, administratieve, politieke en/of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd, onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing, en ontneming van de toegang tot rechtsmiddelen, waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd, in de zin van Artikel 48/3 §2 van de vreemdelingenwet.

De feiten die verzoeker aanhaalde vallen daar manifest onder.

Algemene geloofwaardigheid en voordeel van de twijfel

Verzoeker meent dat niet kan worden getwijfeld aan zijn algemene geloofwaardigheid.

De enkele vaagheden die er zijn, kennen een verklaring die redelijk is. Hetzelfde gaat op waarom verzoeker niet alle aspecten van zijn asielrelaas heeft kunnen documenteren.

Het geheel van elementen zoals weergegeven is een zeer sterke aanwijzing van de geloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Gelet op het geheel van deze elementen kan niet anders dan worden geconcludeerd dat verzoekers vrees voor vervolging wel degelijk geloofwaardig en aangetoond is.

Ten slotte, zouden er toch nog enkele onduidelijkheden bestaan, meent de verzoekende partij dat haar het voordeel van twijfel moet worden toegekend. De voorwaarden van artikel 48/6 § 4 zijn immers vervuld. Daarnaast is het vaste rechtspraak van uw Raad dat in geval van twijfel omtrent bepaalde aspecten van het asielrelaas, dit de asielautoriteiten er niet van ontslaat om na te gaan of de vrees voor vervolging kan worden vastgesteld door de objectieve elementen van het dossier: [...]

Verzoeker heeft ook meerdere malen aangestipt, en dit wordt ook bevestigd door zijn paspoort en wordt door de verwerende partij zelf erkend, dat hij een relatief goed leven had in Kameroen en een bloeiende handel in auto's.

Verzoeker reisde meerdere malen naar België en Finland voor zaken en heeft voorheen nooit internationale bescherming gezocht omdat daar eerder geen nood toe was.

Het zijn pas de gebeurtenissen in 2019 die hem tot deze stap hebben gebracht. Hij liet een vrouw en kinderen achter in een oorlogszone.

Dit gegeven ondersteunt minstens opnieuw de geloofwaardigheid van verzoeker.

II. SUBSIDIAIRE BESCHERMING

Inzake subsidiaire bescherming motiveert de beslissing als volgt : [...]

De veiligheidssituatie in Kameroen

Subsidiair vordert verzoeker dat hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend op grond van art. 48/4, § 2, b) c) Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. Verzoeker kan in deze verwijzen naar zijn hierboven uiteengezette individuele situatie die hem blootstelt aan een risico op vervolging in zijn hoedanigheid van zakenman wiens dochter werd gekidnapt door Ambazonia strijders, die zelf werd beschoten en een kogel in het hoofd kreeg, wiens broer werd vermoord en wiens huis werd afgebrand door de autoriteiten omdat hij bekend staat als financier van de strijd van de separatisten.

In huidige context is het immers duidelijk dat verzoeker, aanzien als een medeplichtige, bij terugkeer naar Kameroen gegronde vrees heeft op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) Vw.

Verzoeker wenst in deze te benadrukken dat de geuite beschuldigingen geheel onterecht zijn. Hij stelde zich enkel op als een verantwoordelijke vader die het leven van zijn dochter wou redden wat hem in kwaad daglicht bij de overheid stelde.

Aangaande de subsidiaire bescherming op grond van art. 48/4, § 2, c) Vw. stelt verzoeker ten eerste vast dat het CGVS erkent dat de situatie in de Engelstalige regio's van Kameroen zodanig ernstig is dat sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vw.

De verwerende partij meent evenwel dat verzoeker beschikt over een veilig en redelijk interne vluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 Vw.

Verzoeker betwist dit.

Het behoort vooreerst de principes in herinnering te brengen :

Verzoeker wijst erop dat de analyse van de verwerende partij van het alternatief van binnenlandse vlucht slechts zin heeft indien verzoekers vrees gegrond en actueel wordt geacht. Verzoeker is derhalve van mening dat het bestreden beslissing impliceert dat de verwerende partij zijn vrees gegrond en actueel acht.

Dat was ook de redenering die Uw Raad heeft gevolgd in zijn arrest van 18 december 2020, eveneens betreffende een Kameroense onderdaan: [...]

Volgens verzoeker geldt dezelfde redenering naar analogie. Zijn vrees moet daarom als gegrond en actueel worden beschouwd.

De bewijslast ligt dus bij de verwerende partij. Zij moet bewijzen dat de verzoeker een vestigingsalternatief heeft overeenkomstig artikel 48/5, § 3, van de wet van 15 december 1980.

[...]

Opnieuw verwijst verzoeker naar het rapport van Human Rights Watch van februari 2022.

Human Rights Watch is van mening dat dit argument niet opgaat voor Kameroeners die sinds 2017 asiel zoeken, niet alleen vanwege de wijdverbreide en goed gedocumenteerde mensenrechtenschendingen in hun land, maar ook omdat de bedreigingen in de meeste door Human Rights Watch onderzochte gevallen afkomstig waren van de centrale regering, waaraan niet kan worden ontkomen door simpelweg naar een ander deel van het land te verhuizen.

Inderdaad, volgens de Guidelines on International Protection nr 4 van de UNCHR : [...]

Volgens de UNHCR-normen mag een oplossing voor interne hervestiging geen risico van een gegronde vrees voor vervolging inhouden en moet de betrokkene een normaal leven kunnen leiden, zonder onredelijke moeilijkheden te moeten ondergaan.

Verzoeker is eerder het slachtoffer geweest van een beschieting en kreeg daarbij een kogel in het hoofd, gegevens die niet ernstig worden betwist.

Dit feit heeft hem zeer gemarkeerd en verzoeker zou in constante angst leven mocht hij zich vestigen in het Franstalig gedeelte. Dit schendt zijn grondrechten, met name zijn recht op een privé- en gezinsleven en op persoonlijke ontplooiing. Bijgevolg kan redelijkerwijs niet van hem worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft.

De verwerende partij heeft ook op geen enkele rekening de medische toestand van betrokkene in rekening gebracht. Nochtans heeft verzoeker klaarblijkelijk aangegeven (pagina 3 van de notities CGVS) dat hij getraumatiseerd Kameroen verlaten heeft, dat hij na de operatie waarbij een kogel uit zijn hoofd werd verwijderd verward is, en verstoord. Hij geeft aan dat hij pijn heeft en door de pijn concentratiestoornissen heeft en dan moet rusten. Hij laat ook een hoge bloeddruk gelden en stress gerelateerde klachten (pagina 28 van de notities CGVS).

Het is correct dat verzoeker een bloeiende handel in auto's had : die handel is hij kwijt, hij heeft geen enkele reserve of beginkapitaal om een dergelijke handel opnieuw leven in te blazen. Zijn medische toestand laat hem niet toe een dergelijke activiteit opnieuw te gaan ontwikkelen, zeker niet op korte termijn.

Op geen enkele wijze is dit persoonlijk aspect in rekening gebracht, zoals nochtans vereist (zie de eerder geciteerde rechtspraak van uw Raad).

Uw Raad moet dan ook vaststellen dat verzoeker helemaal niet "redelijkerwijze" als "een niet onbemiddeld man mag worden beschouwd die Frans spreekt".

Wat dit laatste betreft stelde verzoeker bovendien nochtans zeer weinig Frans te spreken.

Zijn broer W. slaagde er ook niet in om een zaak uit te bouwen in Yaoundé. Verzoekers kernfamilie zit in het dorp en slaagt er niet in om daar weg te geraken.

Het enige argument dat overblijft is te stellen dat verzoeker **twee zussen** heeft in West en Center om hieruit af te leiden dat verzoeker een veilig en redelijk interne vluchtmogelijkheid zou hebben.

Eerst en vooral heeft verzoeker geen twee zussen, nooit gehad. Ze waren met zessen waarvan slechts één zus. 3 broers zijn overleden.

Het toont vooreerst aan met welke lichtzinnigheid het onderzoek naar het veilige vestigingsalternatief is gevoerd.

Er werden verder gemakkelijheidshalve **GEEN** vragen gesteld over de omstandigheden waarin de familieleden van verzoeker leven, of zij een netwerk hebben, betrokkene kunnen opvangen, een woonst hebben die hen toelaat om dat te doen, de financiën hebben om daar in te slagen, een fragiel persoon als verzoeker met zijn medische achtergrond te verzorgen enz.

De verwerende partij faalt dus volledig in haar onderzoek en enkel daarom al moet minstens de beslissing worden vernietigd.

Verzoeker wenst aan de Raad kenbaar te maken dat de levensomstandigheden van zijn familieleden geen alternatief voor verzoeker opleveren.

De zus M. leeft in Kouoptamo (bij Foumbot), een klein dorp niet ver van de grens met de Engelstalige zone, op enkele tientallen km van Bamenda en van Bamumkumbit. Verzoeker meent terecht dat dit geen veilig alternatief voor hem is en hij daar snel zou kunnen gedetecteerd worden door de overheid. De grenszones zijn bovendien meer geïmpacteerd door de crises dan de grote steden.

W.N.B. leeft in Bamenda.

Zijn andere broer M.B. leefde in MBAKWA maar is sinds het interview terug naar de Engelstalige zone gekeerd ondanks al de gevaren, meer bepaald naar de family compound in Bamumkumbit (regio NOORD-WEST). In de Franstalige zone kreeg hij geen enkele hulp en hij had er geen inkomen. De family compound was op een neef na verlaten na de dood van de moeder en zijn broer heeft daar opnieuw bezit van genomen om er een beperkte landbouwactiviteit te hebben om minstens in zijn elementaire levensonderhoud te kunnen voorzien. Regelmatig moeten zij in de bush gaan schuilen.

Hieraan dient toegevoegd dat meerdere grote asiellanden wél een "temporary protected status" - vergelijkbaar met de subsidiaire beschermingsstatus- toekennen aan Engelstalige Kameroeners (stuk 5). Zo besliste onlangs in april 2022 de Verenigde Staten om deze beschermingsstatus systematisch te

verlenen voor een duur van 18 maanden menend dat een veilig intern alternatief tot vestiging quasi niet mogelijk is voor Engelstalige Kameroeners.

De verwerende partij kan dit gegeven niet zomaar naast zich neerleggen en moet minstens de motieven voor de toekenning van een dergelijke status aan andere Kameroeners onderzoeken en aangeven waarom zij meent dat zij als onafhankelijk orgaan een ander standpunt kan innemen en dit gegeven niet in haar beraad zou moeten betrekken om de individuele situatie van verzoeker af te wegen.

Zij kan zich moeilijk louter verschuilen achter het beginsel van de soevereiniteit van de behandelende staat zonder desbetreffend minstens te motiveren waarom zij meent een ander standpunt te kunnen innemen gelet op het zeer gedocumenteerde standpunt van de VS om tot haar besluit te komen. Verzoeker maakt zich de daar aangehaalde bronnen en gegevens eigen om zijn verzoek tot subsidiaire bescherming te staven.

Uit de COI focus van het CGVS van mei 2022 blijkt bovendien dat Engelstaligen bij terugkeer door de autoriteiten gevisieerd worden en bij verdenking van activiteiten of banden met afscheidingsbewegingen ernstige schade dreigen te ondervinden : [...]

Verzoeker riskeert door zijn profiel en zijn lang verblijf in België als dusdanig te worden gepercipieerd.

De COI Focus 20 februari 2023 stelt ten slotte dat het conflict in de Noord- en Zuidwestelijke, Engelstalige regio's nog steeds actueel is en dat de burgerbevolking hierbij als het grootste slachtoffer geldt.

Volgende passage maakt dit onder meer duidelijk: [...]

Ook de preciaire situatie in de Franstalige delen wordt bevestigd. De toegang tot diensten inzake basisbehoeften is niet verzekerd. De druk op de Franstalige regio's is te groot. Zie onder meer het volgende tekstfragment: [...]

De internationale ngo Global Centre for the Responsibility to Protect⁸ wijst ook op de complexiteit van deze voortdurende en verergerende crisis in Kameroen en wijst op de verschillende risico's : [...]

Een zelfde beeld wordt geschetst in het laatste HRW rapport 2023 (stuk 3): [...]

De updates van UN OCHA van oa 15/02/2023 en 11/07/2023 schetsen eenzelfde beeld.

De humanitaire crisis is enorm met 4.7 miljoen mensen die in nood zijn en 2.4 miljoen mensen die onmiddellijk door honger worden bedreigd van juni tot augustus 2023.

(<https://reports.unocha.org/en/country/cameroon>)

In een dergelijke crisis is het ONMOGELIJK om voor verzoeker, met zijn persoonlijk profiel en verleden, van een redelijk en veilig vestigingsalternatief te spreken.

Het CGVS stelt de eigenlijke veiligheidssituatie in het Franstalige gedeelte beter voor dan deze in werkelijkheid is. Zo is de landeninformatie niet eenduidig positief met betrekking tot de razzia's. Verschillende bronnen in het door de verwerende partij aangehaalde COI rapport spreken elkaar tegen.

Zo stelt de Kameroense ngo HSR-Cmr duidelijk dat (stuk 6): [...]

Deze bron spreekt over constante controles en willekeurige arrestaties die kunnen plaatsvinden door veiligheidsdiensten en andere overheidsdiensten wat zonder meer wordt geminimaliseerd door de verwerende partij door te stellen dat de razzia's zijn afgenomen.

Ook inzake terugkeer van burgers na een aanvraag tot internationale bescherming kan er, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, niet zomaar van worden uitgegaan dat dit geen risico op een ernstig nadeel in de zin van wet van 15 december 1980 met zich meebrengt. Het HRW rapport 2022 meldt hierbij dat: [...]

Ook de toegang tot het grondgebied van Kameroen houdt dus risico's in.

Een schending van artikel 48/4, § 2, c) Vw wordt aldus aangetoond, minstens moet de bestreden beslissing vernietigd worden opdat het CGVS aanvullende onderzoeksmaatregelen kan nemen.

Conclusie

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de motieven van de bestreden beslissing een dermate verregaande beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming niet kunnen ondersteunen.

Bovendien zijn er objectieve elementen aanwezig in zijn dossier die duidelijk aantonen dat zijn vrees voor vervolging gegrond is."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"2) Vertaling Fins document;

3) Referenties van de genoemde bronnen in de tekst (of in de tekst beroep zelf bij vergetelheid)

[URL-verwijzingen]

4) Federal Register / Vol. 87, No. 109 / Tuesday, June 7, 2022 / Notices".

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota met volgende stukken neer:

"1. Psychologisch verslag 25/10/2023;

2. Doorverwijzing van Dokter C.O. 11/10/2023;

3. Voorschrift Alprazolam 25/10/2023;

4. *Doktersrekeningen*;
5. *CT-Scan 17/10/2023*;
6. *Het medisch certificaat in verband met de verwondingen na het schietincident op 20/09/2019*;
7. *Overlijdensakte van de heer B.E. met voor eensluidend verklaarde vertaling*;
8. *Video's op usb stick en foto van verzoeker met zijn broer*".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker legt ter terechtzitting een aantal stukken neer in verband met zijn psychologische situatie (stukken 1-5, bij aanvullende nota ter terechtzitting).

In de mate dat verzoeker in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

"De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep" (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoeker, rekening houdend met zijn profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoeker de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die hem worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Het feit dat een persoon een psychische aandoening of een verstandelijke beperking heeft, geeft op zichzelf niet aan dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om het verzoek om internationale bescherming te begrijpen en er effectief aan deel te nemen (cf. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Procedural Standards for Refugee Status Determination Under UNHCR's Mandate*, 26 August 2020, p. 89).

Blijkens de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoeker met psychologische en medische problemen kampt en werden er, om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, aan verzoeker steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van zijn verzoek:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u heeft aangegeven dat u het zowel fysiek als psychologische moeilijk heeft, vanwege traumatische ervaringen in Kameroen (zie notities CGVS, p.3-4). Er werd met uw psychologische en medische kwetsbaarheid rekening gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud (zie notities CGVS, p.3 en p.15). Bijgevolg kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker licht in het verzoekschrift niet toe op welke wijze de hem geboden steunmaatregelen hem tekort zouden hebben geschoten.

Uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de dossierbehandelaar rekening heeft gehouden met verzoekers toestand. Zo werd verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd of hij zich in staat voelde om het persoonlijk onderhoud te doen en werd benadrukt dat verzoeker melding diende te maken van enige problemen of moeilijkheden tijdens het onderhoud en dat indien nodig pauzes konden worden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2, p. 3). Verzoeker

maakte melding van zijn trauma, maar bevestigde uitdrukkelijk dat hij zich goed genoeg voelde om het onderhoud te doen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Ook tijdens het persoonlijk onderhoud werd gepolst naar verzoekers toestand en bevestigde verzoeker dat het ging (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). De dossierbehandelaar heeft manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Hoewel verzoeker doorheen het persoonlijk onderhoud melding maakte van zijn psychische situatie, heeft hij noch zijn advocaat aangegeven dat verzoeker niet in staat was deel te nemen aan de procedure of verklaringen af te leggen. Verzoeker bevestigde aan het einde van het onderhoud bovendien dat hij alle vragen goed begrepen heeft (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28).

Evenmin blijkt uit de door verzoeker voorgelegde psychologische attesten (neergelegd bij aanvullende nota ter zitting) dat verzoekers psychische problemen van die aard zijn dat hij niet zou kunnen deelnemen aan de asielprocedure, noch dat de hem geboden steunmaatregelen niet toereikend waren.

Het psychologisch attest van 25 oktober 2023 (stuk 1, bij aanvullende nota ter terechtzitting) maakt melding van verzoekers psychologische toestand, met name een zware depressie die continu verslechtert, en de symptomen (onder meer: angst, paniekaanvallen, humeur- en slaapstoornissen, vermoeidheid, irritaties) waaraan verzoeker lijdt. Tevens wordt melding gemaakt van het feit dat de psychische toestand van verzoeker definitief onverenigbaar is met een professionele activiteit of het volgen van cursussen. Het (eerder summier) attest, dat werd opgesteld door een klinisch psycholoog, bevat echter geen enkele informatie over hoe men tot deze diagnose kwam, noch over het aantal consultaties die het attest voorafgingen, noch over de aard en het verloop van verzoekers depressie en psychologische problemen. Evenmin wordt onderbouwd waarom verzoeker omwille van zijn huidige depressie nooit meer zal kunnen werken of cursussen volgen. Het attest toont dan ook op geen enkele wijze aan dat verzoeker niet op volwaardige wijze zou kunnen deelnemen aan onderhavige procedure.

Het medisch attest van 11 oktober 2023 (stuk 2, neergelegd ter zitting), opgesteld door dokter in de algemene geneeskunde O.C., bestaat slechts uit een paar woorden en maakt melding van “*reactieve angst ten gevolge van trauma – geheugenverlies*” (“*anxiété réactionnelle suite à trauma – perte de mémoire*”). Opnieuw dient te worden vastgesteld dat het uiterst summiere attest geen enkele informatie bevat over hoe Dr. O.C. tot deze diagnose kwam, noch over het aantal consultaties die het attest voorafgingen, noch over de aard en het verloop van verzoekers psychologische en geheugenproblemen. Dit attest is bovendien opgesteld door een dokter in de algemene geneeskunde en niet door een ter zake bevoegd specialist. Het attest toont dan ook niet aan dat het cognitief geheugen van verzoeker dermate is aangetast of dat verzoeker dermate aan psychologische problemen lijdt dat hij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen dan wel deel te nemen aan onderhavige procedure.

Het voorschrift van medicatie, het geneeskundig getuigschrift en het aanvraagformulier voor een medisch beeldvormend onderzoek (stukken 3, 4 en 5, bij aanvullende nota ter terechtzitting) staven dat dokter in de algemene geneeskunde O.C. verzoeker medicatie heeft voorgeschreven, dat verzoeker op consultatie is geweest bij deze dokter en dat deze dokter in hoofde van verzoeker een CT-scan heeft aangevraagd. Hieruit kan echter geenszins worden afgeleid dat verzoekers medische of psychologische situatie van die aard is dat verzoeker niet zou kunnen deelnemen aan onderhavige procedure.

Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn psychologische toestand hem verhindert, dan wel verhinderd heeft, coherente verklaringen af te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden, evenals dat verzoeker heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

5. Verzoeker stelt in het verzoekschrift als zakenman te zijn geviseerd en afgeperst in het conflict in de Engelstalige regio waarbij zijn dochter werd ontvoerd en bedreigd met de dood. Hierdoor werd hij tegelijk door de overheid beschouwd als financier van de separatisten en door hen geviseerd. Zijn broer werd vermoord en zijn huis afgebrand. Hijzelf is beschoten en kreeg een kogel in het hoofd. Deze werd operatief verwijderd in Finland. Verzoeker meent dat hem een politiek profiel wordt toegedicht.

Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten, noch aan de vrees die verzoeker hieruit puurt.

De motivering steunt op volgende elementen:

- de acties en communicaties van de separatisten naar verzoeker toe zijn absoluut niet logisch of begrijpelijk zodat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over de afpersing en de ontvoering van verzoekers dochter; het valt niet te rijmen dat dezelfde separatisten die verzoeker afpersten en zijn dochter ontvoerden, hierbij telkenmale stellende dat het hen koud liet of de regering iets over deze financiering te weten kwam, verzoeker vervolgens twee dagen later waarschuwd voor de Kameroense overheid (notities van het persoonlijk onderhoud p. 16, p. 19, p. 20, p. 24);
- ook is niet aannemelijk dat de separatisten verzoeker louter inlichtten dat de "*militairen uit Bamenda*" op de hoogte zijn, maar dat verzoeker niet geïnteresseerd bleek in de specifieke namen van de personen die naar verzoeker op zoek waren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20);
- evenmin valt te rijmen dat, waar verzoeker het initieel over militairen uit Bamenda had, hij later tijdens het persoonlijk onderhoud vertelde dat hij werd bedreigd door een commissaris uit Bamenda (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24);
- voorts is niet aannemelijk dat verzoeker, gegeven het feit dat ontvoeringen en afpersingen reeds eerder voorvielen en verzoeker een bemiddeld zakenman is, geen enkele voorzorg had genomen om zichzelf en zijn familie te beschermen en, sterker nog, dat zijn familie gewoonweg in de voor verzoeker gevaarlijke stad Bamenda bleef wonen, terwijl uit zijn verklaringen blijkt dat hij ingevolge zijn professionele activiteiten als importeur van auto's bekend was met de stad Douala (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 20, p. 21);
- evenmin valt in te zien dat verzoeker, nadat hij door de separatisten werd gewaarschuwd, niets fundamenteels heeft ondernomen – tenzij het nu en dan onderduiken in een ander huis (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16) – en op 29 september 2019 een zakenmeeting in Bamenda belegt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27), hetgeen neerkomt op een roekeloze handeling;
- gezien de ernst van de door verzoeker voorgehouden vervolging door de Kameroense overheid, waarbij zij zelfs zouden geprobeerd hebben om verzoeker te vermoorden met een kogel (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17), is niet geloofwaardig dat zij in de week nadat zij op de hoogte kwamen van verzoekers financiering aan de separatisten dermate weinig moeite hebben gedaan om verzoeker te vinden – zij hebben verzoekers familie niet ondervraagd en hebben evenmin een convocatie of arrestatiebevel achtergelaten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22);
- niettegenstaande de Kameroense autoriteiten ernstige dreigementen uitten aan de telefoon – verzoeker zou immers omwille van de dreig telefoons Kameroen verlaten hebben op 27 oktober 2019 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7) – kwamen ze verzoeker slechts zoeken in zijn eigen huis – en vielen ze daarbij zijn huis en familie aan – op 20 december 2019, wanneer verzoeker het land reeds twee maanden had verlaten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, p. 17);
- bovendien legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de redenen van deze laattijdige actie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18, p. 22, p. 26): verzoeker stelde dat de Kameroense autoriteiten naar zijn broer gingen wanneer ze wisten dat verzoeker niet meer in Kameroen was, terwijl hij eerder had gesteld dat ze kwamen net omdat ze dachten dat verzoeker thuis was;
- er kan niet worden ingezien dat verzoeker niet meer inspanningen heeft gedaan om te achterhalen wie of welke commissaris hem zou vervolgen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23-24);
- na een grondig onderzoek door de informatiediensten in de beschikbare informatie over gebeurtenissen en incidenten in Kameroen werd geen enkel bericht in de media teruggevonden over ook maar één van de drie incidenten die verzoeker aanhaalde, meer bepaald werden geen berichten teruggevonden over een schoolmeisje dat op 15 september 2019 zou ontvoerd zijn door separatistische leiders, noch over een incident in Bamenda waarbij een vrouw op 29 september 2019 werd gedood en een man in het hoofd geschoten, noch over de aanval op en brand van een huis in Bamenda op 20 december 2019 door de Kameroense autoriteiten;
- verzoeker heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd over deze incidenten, gezien hij enerzijds stelde dat er slechts een week tijdsspanne was tussen het moment dat hij de separatisten had betaald en de zakenmeeting en hij anderzijds had gesteld dat hij de separatisten had betaald op de dag van de ontvoering van zijn dochter, namelijk 15 september 2019, en dat de meeting was vastgelegd op 29 september, wat neerkomt op twee weken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17, p. 22).

Verzoeker slaagt er in het verzoekschrift niet in om de voorstaande pertinente motieven te verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel, gelet op wat volgt, in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in

de bestreden beslissing gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er, gelet op wat volgt, niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Verzoeker betoogt dat hij op geen enkel ogenblik uitdrukkelijk werd geconfronteerd met het gegeven dat hij enerzijds verklaarde dat de separatisten hem afpersten en hierbij aangaven dat het hen niet kon schelen dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte waren en anderzijds dat hij door dezelfde separatisten gewaarschuwd werd dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte waren van de sponsoring. Daarnaast meent hij dat er helemaal geen inconsistentie te bespeuren valt, verwijst hij naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en stelt hij te vermoeden dat hij nadat het geld werd overgemaakt geen bedreiging meer was.

De enkele opmerkingen aangaande de tegenstrijdigheden in het verzoekschrift kunnen niet tot een andere beoordeling leiden en komen voor als een laattijdige poging tot rechtzetting van incoherenties, die tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing. Bovendien blijkt uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker wel degelijk werd geconfronteerd met de incoherenties in zijn verklaringen, dat hij zijn incoherente verklaringen herhaalde en dat hij geen bevredigende verklaring gaf voor de vastgestelde incoherenties (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19-20).

De bestreden beslissing stelt dan ook op goede gronden het volgende:

“Ten eerste, blijken de acties en communicaties van de separatisten naar u toe absoluut niet logisch of begrijpelijk, en zodoende kan weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de afpersing en de ontvoering van uw dochter. U stelde immers dat de strijders van Ambazonia u op 10 september 2019 hebben opgebeld om u geld – namelijk 3000 euro - te vragen om hun strijd te financieren (zie notities CGVS, p.16). U antwoordde hen dat u daardoor problemen zou krijgen met de Kameroense autoriteiten, en dat u dus geen geld kon geven. De separatisten antwoordden echter dat het hen niet kon schelen dat u problemen zou krijgen met de Kameroense overheid, en dat ze gewoon het geld willen. U bleef weigeren, maar nadat uw dochter werd ontvoerd, stemde u toch toe en gaf u hen het geld. Danig verwonderlijk zijn dan ook uw daaropvolgende verklaringen, namelijk dat dezelfde separatisten die u afpersten en uw dochter ontvoerden u twee dagen later opbelden om u te waarschuwen. Ze stelden dat het geld dat u gaf voor een onderling misverstand had gezorgd en dat sommige [separatisten] tegen de regering hadden verteld dat u hen had gesponsord. Ze waarschuwen u dat u moest opletten wanneer u door de stad [Bamenda] bewoog. Echter, deze handelingen van de separatisten, namelijk het feit dat ze u zouden waarschuwen voor het gevaar dat u te wachten staat, stroken absoluut niet met de acties die ze eerder zouden hebben gesteld, namelijk de afpersing en de daaropvolgende ontvoering van uw dochter, en waarbij ze telkens vermeldden dat het hen koud liet of de regering iets over uw financiering te weten zou komen. Echter, zelfs wanneer een tweede keer werd gevraagd om over deze gebeurtenissen te vertellen, stelde u opnieuw dat de separatisten u hadden opgebeld nadat ze uw dochter hadden ontvoerd, dat ze u het geld vroegen, maar dat u opnieuw weigerde (zie notities CGVS, p.19). Wanneer ze dreigden om uw dochter te doden, stemde u toe, maar u wees hen er opnieuw op dat zij u in gevaar brengen. Andermaal, antwoordden de separatisten dat het hen niet kon schelen [dat u in gevaar zou zijn], maar dat ze enkel het geld nodig hebben. Opnieuw, dient opgemerkt dat het weinig te rijmen valt dat de separatisten, die duidelijk hebben gemaakt dat uw welzijn hen koud laat, u twee dagen later toch zouden opbellen om u te waarschuwen. Echter, u bleek dit absoluut niet vreemd te vinden en u vroeg ook weinig uitleg aan de separatisten. Gevraagd om welke redenen het door u gegeven geld voor een misverstand had gezorgd onder de separatisten, antwoordde u dat ze niet hebben uitgelegd wat er echt is gebeurd (zie notities CGVS, p.20). Ze vertelden enkel dat sommigen het aan de regering hadden verteld. Gevraagd aan wie het dan werd verteld, stelde u – danig vaag - dat de militairen in Bamenda op de hoogte waren. Gevraagd om welke redenen de separatisten u hadden opgebeld om u daarover te waarschuwen, antwoordde u dat u denkt dat het kwam door de verdeling van het geld en dat ze u belden om u veilig te houden en zodat u zou opletten. Echter, dat zij na het stellen van hun wrede acties plotsklaps zouden terugbellen om u te informeren dat de militairen [in Bamenda] op de hoogte zijn van uw [gedwongen] sponsoring is danig weinig aannemelijk. Geconfronteerd met deze vaststellingen, antwoordde u opeens – weinig ernstig - dat het hen misschien wel kon schelen.”

7. De bestreden beslissing stelt verder:

“Eveneens weinig aannemelijk is het feit dat zij u enkel zeiden dat de “militairen uit Bamenda” op de hoogte zijn, en dat u absoluut niet geïnteresseerd bleek in de specifieke namen van de personen die naar u op zoek waren. Er is immers niet veel aan een waarschuwing als de gewaarschuwde niet weet voor wie hij moet opletten. Bovendien, danig vreemd, vertelde u later tijdens het persoonlijk onderhoud dat u werd

bedreigd door een commissaris uit Bamenda (zie notities CGVS, p.24), en geenszins door een militair. Het dient dan ook opgemerkt dat de acties en handelingen van de separatisten, evenals uw eigen reacties en redeneringen, danig weinig logisch zijn en zodoende wordt afbreuk gedaan aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten die zich in de stad Bamenda zouden hebben voorgedaan. Meer nog, ook de handelingen die u niet stelde zijn uiterst bevreemdend. Gevraagd of het afpersen of ontvoeren van personen vaak voorkomt in Bamenda, antwoordde u onomwonden bevestigend (zie notities CGVS, p.20). Wanneer ze u kennen als een zakenman of geloven dat iemand geld heeft - zoals ze ook u kennen omdat ze weten dat u nu en dan het land verlaat en terugkeert - dan kunnen ze u contacteren en dan moet u geld aan hen geven. Gevraagd of u andere mensen kent bij wie dit reeds gebeurde, antwoordde u opnieuw bevestigend en voegde u eraan toe dat de regering het te weten komt wanneer u geld geeft, zoals het losgeld dat u betaalde voor uw dochter, en dat u dan problemen krijgt. U kende anderen die hetzelfde hadden meegemaakt en u kon ook een voorbeeld geven van iemand die ontvoerd werd (zie notities CGVS, p.21). Omdat u stelde dat deze incidenten gebeurden voordat uw dochter werd ontvoerd, werd u gevraagd of u ooit voorzorgen had genomen, maar het enige dat u daarover kon zeggen is dat u er wel over dacht, maar niets kon doen, gezien u niet kan vermijden dat ze [de separatisten] u geld vragen. Echter, is het danig weinig aannemelijk dat u, gegeven het feit dat ontvoeringen en afpersingen reeds eerder voorvielen in Bamenda en gegeven het feit dat u een niet onbemiddelde zakenman bent, geen enkele voorzorg had genomen om uzelf en uw familie te beschermen, en sterker nog, het is al even weinig aannemelijk dat u en uw familie gewoonweg bleven wonen in een dergelijk – zeker voor u - gevaarlijke stad als Bamenda. Immers, u stelde dat u auto's liet leveren in de zeehaven van de stad Douala, in Franstalig gebied, alwaar u ook enkele auto's verkocht, voordat u de rest van de auto's meenam naar Bamenda (zie notities CGVS, p.6). U bleek dus niet onbekend te zijn met de stad Douala en er zaken te doen. Verbijsterend is het dan ook dat u absoluut niets fundamenteels heeft ondernomen wanneer u werd gewaarschuwd door de separatisten – tenzij het nu en dan onderduiken in een ander huis (zie notities CGVS, p.16) -, en sterker nog, u belegt niet veel later, op 29 september 2019 een zakenmeeting in Bamenda, hetgeen enkel kan worden gezien als een danig roekeloze handeling. Er werd u uiteindelijk gevraagd om welke redenen u de meeting liet doorgaan nadat de separatisten u hadden gewaarschuwd, en u antwoordde dat u dacht dat het een veilige plaats was en dat het ook belangrijk was voor uw inkomsten. Gezien u werd verteld dat uw naam was doorgegeven aan militairen in Bamenda, kan niet worden ingezien om welke redenen u dacht dat deze plaats veilig was. De roekeloosheid en incoherentie van uw handelingen nadat u door de separatisten werd gewaarschuwd dat uw werd gezocht, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vermeende vervolgingsfeiten."

Verzoekers argumenten in het verzoekschrift kunnen niet overtuigen ter weerlegging van de voormelde omstandige en draagkrachtige motivering.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij onmogelijk kan weten aan wie de informatie is doorgegeven aangezien geen enkele informatie daarover werd verschaft. Nochtans is niet onredelijk te verwachten dat, indien de separatisten verzoeker daadwerkelijk inlichtten over het feit dat de Kameroense autoriteiten op de hoogte werden gebracht van de financiering, zij ook zouden meegeven aan wie deze informatie is doorgegeven, minstens dat verzoeker hiernaar zou informeren. Verweerder merkte terecht op dat er niet veel aan een waarschuwing is als de gewaarschuwde niet weet voor wie hij moet opletten. Dat verzoeker niet weet wie hij dient te vrezen en evenmin een poging heeft ondernomen om dit te weten te komen, getuigt wel degelijk van een gebrek aan belangstelling in zijn eigen problemen, hetgeen de geloofwaardigheid, minstens de ernst ervan, ondermijnt.

Verder stelt verzoeker in het verzoekschrift dat hij naast de bedreigingen door de militairen ook door een commissaris werd bedreigd en dat dit geen contradictie is, maar een ander feit. Dergelijke loutere *post factum* nuancerings kan echter niet worden aangenomen ter verschoning van verzoekers vage en incoherente verklaringen over zijn vermeende vervolger(s).

Waar verweerder het roekeloos acht van verzoeker om, gelet op het feit dat het profiel van zakenman die door de Ambaboyes wordt gevisieerd en gelet op het gevaar in de stad Bamenda, geen voorzorgsmaatregelen te nemen, spreekt verzoeker dit louter tegen door te stellen dat hij tot de afpersing nooit persoonlijk gevisieerd werd. Dergelijke uitleg kan niet overtuigen, aangezien verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigde dat iemand met zijn profiel in Bamenda gevaar liep en bijgevolg wel degelijk kan worden verwacht dat verzoeker voorzorgsmaatregelen ter bescherming van zichzelf en zijn familie zou nemen. Dat verzoeker dit niet gedaan heeft en hij met zijn gezin bovendien in Bamenda bleef wonen terwijl hij in Douala terecht kon, is niet geloofwaardig.

Verder benadrukt verzoeker dat hij na de waarschuwing wel degelijk een aantal maatregelen heeft genomen, met name dat hij ondergedoken leefde, dat zijn vrouw en kinderen zeer weinig in het huis waren en dat hij voorzorgsmaatregelen - zoals een andere auto - nam bij de meeting in Bamenda. Hij stelt tevens dat de meeting in Bamenda een inschattingsfout was. Wat betreft verzoekers onderduiken, valt te lezen in zijn verklaringen dat hij is *"beginnen onderduiken, soms in mijn huis, soms andere plaatsen, want ze mogen niet weten waar ik verblijf"* (notities van het persoonlijk onderhoud, p.16). Hoewel wordt vastgesteld dat verzoeker soms op andere plaatsen onderdook, valt niet in te zien hoe iemand kan onderduiken in zijn eigen huis. De bestreden beslissing stelde dan ook terecht vast dat verzoeker nu en dan onderdook in een ander huis, wat bezwaarlijk een behoorlijke voorzorgsmaatregel uitmaakt. Voorts kan niet worden aangenomen dat verzoeker, die net gewaarschuwd werd te worden gezocht door de autoriteiten in Bamenda, op 29 september 2019 een vergadering in Bamenda zou beleggen, zelfs niet indien hij hier enkele maatregelen voor nam. Het is niet geloofwaardig dat verzoeker zichzelf op dergelijke wijze in gevaar zou brengen.

8. De bestreden beslissing motiveert op omstandige en draagkrachtige wijze:

"Ten tweede, zijn ook de handelingen van de vertegenwoordigers van de Kameroense overheid danig weinig logisch of coherent. U werd immers reeds twee dagen nadat u het geld aan de separatisten gaf door hen opgebeld met de boodschap dat de militairen in Bamenda ervan op de hoogte waren (zie notities CGVS, p.16 en p.20). Zoals hierboven reeds gesteld, heeft u daarna enkel nu en dan ondergedoken bij uw vriend H. (zie notities CGVS, p.16-17). Gevraagd hoeveel tijd er was tussen de overhandiging van het geld aan de separatisten en het houden van de zakenmeeting, antwoordde u dat het ongeveer een week was (zie notities CGVS, p.22). Gevraagd of de Kameroense militairen geprobeerd hebben om u in die week te contacteren, antwoordde u – danig weinig ernstig – dat ze naar uw huis kwamen, maar dat u niet thuis was. Gevraagd of u ooit een convocatie of arrestatiebevel heeft gekregen, antwoordde u ontkennend en stelde u – opnieuw weinig ernstig – dat zoiets daar [in Bamenda] niet gebeurt en dat ze zomaar de beslissing nemen waarvan ze denken dat het goed is, gezien ze het weten over het geld [dat u hebt gegeven]. Gevraagd of uw echtgenoot of broer nooit werden ondervraagd wanneer u niet thuis was [in die week na het betalen van het losgeld], antwoordde u ontkennend en zei u dat ze enkel naar uw broer gingen wanneer ze hadden ontdekt dat u niet meer in Kameroen was. Opnieuw gevraagd of ze niet met uw familie hebben gepraat in die week voor u werd neergeschoten, antwoordde u plotsklaps bevestigend, maar nuanceerde u onmiddellijk dat u er zelf niet was omdat u niet stabiel was en ook niet thuis. Echter, gegeven de ernst van de door u verklaarde vervolging door de Kameroense autoriteiten – waarbij zij u zelfs probeerden doden met een kogel (zie notities CGVS, p.17) – is het weinig geloofwaardig dat de Kameroense autoriteiten dermate weinig moeite deden om u te vinden nadat zij hadden gehoord dat u de separatisten had gesponsord. Immers, zij bleken geenszins uw familie te hebben ondervraagd wanneer u niet thuis was, en evenmin hebben zij een convocatie of arrestatiebevel achtergelaten.

Echter, gegeven de ernst van de verklaarde vervolging, kan redelijkerwijs worden verwacht dat zij onmiddellijk alles in het werk zouden stellen om u te vinden. Dit was klaarblijkelijk geenszins het geval. Later in uw relaas, nadat u werd beschoten en behandeld in het ziekenhuis, op 29 september 2019 (zie notities CGVS, p.17), bent u opnieuw gaan onderduiken, namelijk opnieuw bij uw vriend H. (zie notities CGVS, p.10 en p.23). U kreeg er dreigtelefoons van een commissaris uit Bamenda (zie notities CGVS, p.17 en p.24). Later dook u onder bij uw vriend V. in het dorp Akum en ook daar kreeg u dreigtelefoons van de Kameroense autoriteiten (zie notities CGVS, p.24). Uiteindelijk besloot u omwille van de dreigtelefoons het land te verlaten op 27 oktober 2019 (zie notities CGVS, p.7). Gevraagd wat de autoriteiten aan de telefoon hebben gezegd wanneer ze u contacteerden, antwoordde u dat ze zeiden dat ze u zouden vermoorden. Ze waren er de eerste keer niet in geslaagd, maar ze zouden er de tweede keer wel in slagen, want ze controleren Kameroen (zie notities CGVS, p.23). Zij hadden geen oor voor uw uitleg, namelijk dat u het enkel omwille van uw dochter had gedaan, en zij belden u uiteindelijk drie keer op met dezelfde dreigementen (zie notities CGVS, p.24). Gevraagd of de militairen u zijn komen zoeken in het huis van uw familie wanneer u, na het schietincident, bij H. of V. was ondergedoken, antwoordde danig vaag dat ze zeiden dat ze de hele tijd rond uw huis hangen en dat ze daar altijd in de buurt zijn (zie notities CGVS, p.25). Uit uw verklaringen kan enkel worden afgeleid, dat de Kameroense autoriteiten opnieuw niet veel moeite deden om u te vinden, niettegenstaande de ernstige dreigementen die ze uitten aan de telefoon. Gegeven deze ernstige dreigementen, is het dan ook danig weinig geloofwaardig dat de Kameroense autoriteiten u slechts kwamen zoeken in uw eigen huis, en daarbij uw huis en familie aanvielen, op 20 december 2019 (zie notities CGVS, p.12 en p.17), ongeveer twee maanden na uw vertrek uit Kameroen. Dat de militairen uw familieleden nooit rechtstreeks zouden hebben aangesproken terwijl u nog in Kameroen was, maar deze wel zouden aanvallen, en uw broer zouden doden, wanneer u al twee maanden uit Kameroen was vertrokken, is danig weinig logisch en bijgevolg weinig geloofwaardig. Bovendien bent u tegenstrijdig over de redenen van deze laattijdige actie van de Kameroense militairen. Zo stelde u aan de ene kant dat ze enkel naar uw broer gingen wanneer ze wisten dat u niet meer in

Kameroen was (zie notities CGVS, p.22), terwijl u aan de andere kant – eerder tijdens het persoonlijk onderhoud – had gesteld dat ze net op dat moment naar uw huis gingen omdat ze dachten dat u thuis was en ze niet wisten dat u was vertrokken [uit Kameroen] (zie notities CGVS, p.18). U herhaalde deze tegenstrijdige verklaringen opnieuw wanneer u werd gevraagd om welke redenen de Kameroense militairen dachten dat u toen [in december 2019] thuis was (zie notities CGVS, p.26). U antwoordde dat ze niet wisten dat u het land had verlaten. Opnieuw gevraagd om welke redenen ze dan pas in december uw broer zouden aanvallen, antwoordde u – plotsklaps – dat ze misschien dachten dat u die dag bij uw broer was, of dat ze iets aan het plannen waren, maar dat u eigenlijk geen informatie heeft over de reden van de moord op uw broer. Uw verklaringen zijn echter absoluut niet afdoende om de discrepanties in uw verhaal op te helderen. Er kan immers absoluut niet worden ingezien om welke redenen de Kameroense autoriteiten slechts twee maanden na uw vertrek uit Kameroen – op 20 december 2019 - naar uw huis in Bamenda zouden gaan, terwijl zij reeds op de hoogte waren van uw financiering sinds midden september 2019. Daarenboven, zijn uw verklaringen over hun bezoeken aan uw huis toen u nog in Kameroen was danig vaag en bleek u zich niet eens over deze bezoeken geïnformeerd te hebben bij uw familie. Tenslotte, zijn er ook tegenstrijdigheden op te merken in uw verklaringen. Gegeven deze vaststellingen kan enkel worden geconcludeerd dat er opnieuw danig afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de door u opgeworpen vervolgingsfeiten die zich in Kameroen zouden hebben voorgedaan. Eveneens, kan niet worden ingezien om welke redenen u niet meer inspanningen zou doen om te achterhalen wie u zou vervolgen. U stelde zelf dat hij zich aan de telefoon zou hebben voorgesteld als “een commissaris in Bamenda” (zie notities CGVS, p.23). Echter, stelde u dat er veel commissarissen zijn, en dat u niet specifiek degene van het telefoongesprek kent (zie notities CGVS, p.24). U wist niet eens wat de naam was van de commissaris in uw eigen buurt in Bamenda, namelijk Mile 5 Nkwen. Gevraagd of u heeft proberen achterhalen wie u had opgebeld, stelde u dat niet te hebben gedaan, waarna u opnieuw uitweidde over de dreigementen van de commissaris. Echter, kan niet worden ingezien om welke redenen u niet meer inspanningen deed om te weten te komen voor wie, of voor welke commissaris in Bamenda, u zich moest verbergen.”

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat uit de beschikbare informatie duidelijk blijkt dat arbitraire arrestaties en vervolgingen in de periode waarin de incidenten plaatsvonden schering en inslag zijn en dat bijgevolg plausibel is dat hij geen convocaties of arrestatiebevelen heeft gekregen. Verzoeker gaat hiermee echter voorbij aan het terechte punt van verweerder dat de Kameroense autoriteiten weinig moeite deden om verzoeker te vinden, hetgeen in schril contrast staat met de ernst van de door verzoeker verklaarde vervolging. Waar verzoeker in het verzoekschrift benadrukt dat hij nooit heeft gesteld dat de autoriteiten niet met zijn familie of broer hebben gepraat in de week voordat verzoeker was neergeschoten, bevestigt hij slechts dat de autoriteiten amper moeite deden om hem te vinden. Dit laatste valt (opnieuw) niet te verenigen met de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten door de Kameroense autoriteiten. Voor zover verzoeker voorts nog stelt dat hij niet verantwoordelijk is voor het doen en laten van de overheid, biedt hij hiermee geen bevredigende verklaring voor de ongeloofwaardige houding en werkwijze van de autoriteiten.

Verzoeker stelt verder niet in te zien waarom redelijkerwijze verwacht moest worden dat zijn familie sneller dan 20 december 2019 had moeten gevisiteerd worden. Hij gaat er echter aan voorbij dat zijn verklaringen over het incident met zijn familie niet geloofwaardig zijn in het licht van zijn andere verklaringen. Immers is het, gelet op de ernstige telefonische dreigementen die verzoeker ontving en die hem ertoe brachten Kameroen te verlaten, niet aannemelijk dat de Kameroense autoriteiten verzoeker pas kwamen zoeken in zijn eigen huis, en daarbij zijn huis en familie aanvielen, op 20 december 2019 (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, p. 17), ongeveer twee maanden na verzoekers vertrek uit Kameroen. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat de militairen verzoekers familieleden nooit rechtstreeks zouden hebben aangesproken terwijl verzoeker nog in Kameroen was, maar deze wel zouden aanvallen – en verzoekers broer zelfs zouden doden – wanneer verzoeker al twee maanden uit Kameroen was vertrokken.

Verzoeker betwist verder tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd omtrent de reden waarom de overheid pas twee maanden na verzoekers vertrek actie hebben ondernomen. Nochtans vinden de vastgestelde tegenstrijdigheden grondslag in het administratief dossier. Verzoeker stelde enerzijds dat de autoriteiten enkel naar verzoekers broer gingen wanneer ze wisten dat verzoeker niet meer in Kameroen was (“Wanneer ze naar uw huis kwamen, hebben ze dan ooit uw echtgenoot of broer ondervraagd? Gezien u er zelf niet was.”, “Nee, nooit. Ze startten met naar mijn broer te gaan, omdat ze door hadden dat ik niet meer in KAM was. Dan gingen ze naar mijn familie.”, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22), terwijl hij anderzijds eerder had gesteld dat ze net op dat moment naar verzoekers huis gingen omdat ze dachten dat hij thuis was en ze niet wisten dat hij was vertrokken uit Kameroen (“[...] de militairen

kwamen naar mijn huis daarna. Ze dachten dat ik thuis was, omdat ze niet wisten dat ik was vertrokken. Mijn kleine broer kwamen ze daar spijtig genoeg tegen [...], notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18). Later tijdens het persoonlijk onderhoud stelde verzoeker dan weer dat de militairen misschien dachten dat verzoeker bij zijn broer was en daarom zo laat aanvielen ("Om welke redenen dachten ze dat u thuis was?", "Omdat ze niet wisten dat ik het land had al verlaten.", "Ok, maar om welke redenen pas in december? U werd al zo lang gezocht en u was in Oktober al vertrokken?", "Ze waren altijd in de buurt van mijn huis, dat heb ik al gezegd, zelfs als ik daar was, waren ze daar, het was niet alleen in december. Ik was gewoon niet thuis.", "Ok, maar om welke redenen hebben ze dan pas in december uw huis en broer aangevallen?", "Ik ben zeker dat ze misschien wisten dat ik die dag met hem was, en dat we misschien iets aan het plannen waren, maar ik heb geen info waarom hij is vermoord eigenlijk.", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26). Nog daargelaten dat niet kan worden ingezien dat de autoriteiten, die volgens verzoeker altijd in de buurt van zijn huis waren, niet op de hoogte waren van verzoekers vertrek twee maanden eerder, heeft verzoeker wel degelijk tegenstrijdige verklaringen afgelegd aangaande de redenen waarom de autoriteiten zo lang zouden hebben gewacht om actie te ondernemen. Er valt niet in te zien – noch licht verzoeker aannemelijk en eenduidig toe – om welke redenen de Kameroense autoriteiten pas twee maanden na verzoekers vertrek uit Kameroen, op 20 december 2019, naar zijn huis in Bamenda zouden gaan, terwijl zij reeds op de hoogte waren van verzoekers financiering sinds midden september 2019.

Tot slot kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij beweert dat het een schier onmogelijke opdracht was om te weten te komen welke commissaris hem bedreigd had. Indien verzoeker daadwerkelijk vreesde te worden vervolgd door deze commissaris, dan is redelijk te verwachten dat verzoeker ernstige inspanningen zou leveren om te weten te komen voor wie, of voor welke commissaris in Bamenda, hij zich zou moeten verbergen.

9. Verder stelt de bestreden beslissing het volgende:

"Ten derde, dient opgemerkt, dat na een grondig onderzoek van onze informatiediensten in de beschikbare informatie over gebeurtenissen en incidenten in Kameroen, geen enkel bericht in de media werd teruggevonden over ook maar één van de drie incidenten die u aanhaalde. Zo stelde u dat u werd opgebeld en afgeperst door de separatisten op 10 september 2019 en dat zij vijf dagen later – en dus op 15 september – uw dochter hebben ontvoerd (zie notities CGVS, p.16). Zij hebben u de avond van de ontvoering gecontacteerd en naar de plaats van het overdragen van het losgeld geleid (zie notities CGVS, p.19). In de beschikbare informatie en na een grondige onderzoek op internet werd er echter nergens teruggevonden dat er op 15 september 2019 een schoolmeisje zou zijn ontvoerd door separatistische strijders.

Het enige wat werd teruggevonden was het feit dat twee personen in Bamenda werden ontvoerd op 14 september 2019, maar dit ging over een ambtenaar en een journalist (zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier). Evenmin, werd teruggevonden dat er een incident zou hebben plaatsgevonden in Bamenda, op 29 september 2019, waarbij een vrouw werd gedood en een man in het hoofd werd geschoten. Tenslotte, werd ook nergens teruggevonden dat op 20 december 2019 een huis in Bamenda werd aangevallen en platgebrand door Kameroense militairen; en dat daarbij een man om het leven kwam. Gegeven de veelheid aan informatie over de verschillende incidenten die zich voordoen in Zuid-Kameroen, kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat over tenminste één van de drie incidenten een spoor zou worden teruggevonden. Volledigheidshalve, dient daarbij opgemerkt dat u zelf tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over deze incidenten, gezien u aan de ene kant stelde dat er slechts een week tijdsperiode was tussen het moment dat u de separatisten had betaald en de zakenmeeting (zie notities CGVS, p.22), terwijl u daarvoor duidelijk had gesteld dat u de separatisten had betaald op de dag dat uw dochter werd ontvoerd, namelijk 15 september 2019, en dat de meeting was vastgelegd op 29 september 2019 (zie notities CGVS, p.16-17) – hetgeen dus aankomt op twee weken, en niet één week. Dat u zich in deze - voor u dermate belangrijke - data opeens zou vergissen, is weinig aannemelijk."

Verzoeker wijst op de slechte internetverbindingen, de behandeling van journalisten en de verdrijving van NGO's. Hij betoogt dat het ontbreken van een spoor van deze gebeurtenissen geen bewijs oplevert dat ze niet plaatsvonden. Hoewel verzoeker kan worden gevolgd dat het louter ontbreken van berichtgeving omtrent deze gebeurtenissen in de media niet noodzakelijk betekent dat deze niet hebben plaatsgevonden, dient opgemerkt dat de afwezigheid van enige (nieuws)berichten omtrent elk van deze gebeurtenissen – gelet op de zwaarwichtigheid van de drie gebeurtenissen en in het licht van het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten – een negatieve indicatie uitmaken voor wat betreft de waarachtigheid ervan.

Tot slot kan de loutere stelling dat verzoeker een minieme vergissing heeft begaan geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen over de tijdsspanne tussen de betaling aan de separatisten/de ontvoering van zijn dochter en de dag van de zakenmeeting/het incident waarbij verzoeker een kogel in het hoofd kreeg. Van verzoeker kan wel degelijk worden verwacht dat hij eenduidige verklaringen aflegt aangaande het plaatsvinden van deze incidenten.

10. Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat de door hem bijgebrachte stukken geloofwaardig zijn, aangezien zij allen geheel in de lijn van zijn verklaringen liggen. Verzoeker benadrukt foto's te hebben neergelegd van het incident waarbij hij in het hoofd werd geschoten, stelt dat in Finland een kogel uit zijn hoofd werd gehaald en dat dit niet betwist wordt. Verzoeker verwijst tevens naar de door hem reeds neergelegde medische documenten uit Finland en benadrukt dat hij geen enkel detail heeft gegeven aan de Finse autoriteiten met betrekking tot de aanval van de Kameroense autoriteiten. Daarnaast verwijst hij naar de foto's van het afgebrande huis en stelt hij dat beschikbare rapporten aantonen dat het afbranden van huizen een beproefde techniek is van de strijdende partijen om de bevolking te treffen.

De in de loop van de procedure bijgebrachte documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas echter niet herstellen. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen moet ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde foto's van het incident waarbij hij in het hoofd werd geschoten, dient opgemerkt dat foto's ten hoogste een accessoire, ondersteunende bewijswaarde hebben. Uit de door verzoeker bijgebrachte foto's kunnen geenszins de precieze feitelijke omstandigheden worden afgeleid, laat staan dat verzoeker door de Kameroense autoriteiten beschoten werd in de door hem voorgehouden omstandigheden. Het feit dat verzoeker in het hoofd werd geschoten, al dan niet terwijl hij met de auto reed, wordt in onderhavig geschil niet betwist. Er wordt echter niet gelooft dat dit incident het gevolg is van de door verzoeker opgeworpen vervolgingsfeiten, met name vervolging vanwege de Kameroense autoriteiten.

Hetzelfde geldt voor de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde foto's van een afgebrand huis. Nergens uit deze foto's kan worden afgeleid dat het daadwerkelijk om verzoekers eigen huis gaat, in de stad Bamenda, dat afbrandde als gevolg van een aanval van de Kameroense autoriteiten. Het loutere feit dat het afbranden van huizen een beproefde techniek is van de strijdende partijen om de bevolking te treffen, kan niet aantonen dat verzoekers huis daadwerkelijk werd afgebrand door de Kameroense autoriteiten.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde medische documenten uit Kameroen en Finland betreffende de behandeling van verzoekers verwondingen nadat hij in het hoofd werd geschoten in Kameroen, dient opgemerkt dat ook deze documenten de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet doen ombuigen. Te dezen wordt hernomen dat het feit dat verzoeker in het hoofd werd geschoten niet wordt betwist, maar wel de omstandigheden en context waarin het incident volgens verzoeker zou hebben plaatsgevonden, met name dat verzoeker persoonlijk wordt vervolgd door de Kameroense autoriteiten. Het feit dat verzoeker in Bamenda en Finland werd behandeld en geopereerd wordt evenmin in vraag gesteld. Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat het medisch attest uit Finland melding maakt van een "overval" (zie ook stuk 2, bij verzoekschrift). Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat verzoeker geen details over de aanval in Kameroen heeft gegeven, dat dit als overval wordt vermeld zonder enig detail en dat het medisch personeel niet gekwalificeerd is om de precieze draagkracht van een verklaring te bepalen in een asielcontext, wordt benadrukt dat een medisch attest hoe dan ook de precieze feitelijke omstandigheden waarin de verwondingen werden opgelopen niet op sluitende wijze kan aantonen.

Verder betoogt verzoeker dat deze stukken in het licht van de context in Kameroen moet bekeken worden en citeert hij uit rapporten inzake de situatie in (Engelstalig) Kameroen. Te dezen dient opgemerkt dat de door verzoeker geciteerde algemene landeninformatie over de praktijken en situatie in (Engelstalig) Kameroen geen afbreuk kan doen aan de voormelde vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten ten aanzien van zijn persoon zonder meer aan te tonen, noch dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. De

landeninformatie kan de door verzoeker bijgebrachte documenten evenmin meer bewijswaarde toedichten.

Verzoeker laat volgende vaststellingen van verweerder met betrekking tot de door hem bijgebrachte documenten geheel ongemoeid, zodat deze onverminderd overeind blijven:

“Wat betreft de door u neergelegde identiteitsdocumenten, zoals uw originele (vervallen) Kameroense paspoort, uw Kameroense rijbewijs en uw huwelijksakte, dient opgemerkt, dat zij bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Dat u de Kameroense nationaliteit heeft, gehuwd was in de stad Bamenda en er woonde, wordt in bovenstaande immers niet in vraag gesteld.

[...]

Wat betreft de aantekeningen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (dd.83/2023), die u aan het CGVS heeft bezorgd op 24 maart 2023, dient opgemerkt dat zij de gedane vaststellingen absoluut niet weten te wijzigen. Zo gaan uw opmerkingen over namen van plaatsen en verduidelijkingen van situaties die hierboven absoluut niet in vraag worden gesteld.”

11. De door verzoeker ter terechtzitting neergelegde stukken kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag evenmin herstellen.

Wat betreft het medisch certificaat in verband met de verwondingen na het schietincident (stuk 6, ter terechtzitting) wordt andermaal opgemerkt dat een medisch attest de precieze feitelijke omstandigheden waarin de verwondingen werden opgelopen geenszins op sluitende wijze kan aantonen. Te dezen wordt hernomen dat het feit dat verzoeker in het hoofd werd geschoten niet wordt betwist, maar wel de omstandigheden en context waarin het incident volgens verzoeker zou hebben plaatsgevonden, met name dat verzoeker persoonlijk wordt vervolgd door de Kameroense autoriteiten. Het louter neerleggen van (nog) een medisch attest dat bevestigt dat verzoeker schotwonden heeft opgelopen – maar overigens geen uitspraak doet over de omstandigheden waarin verzoeker de wonden kreeg – kan de voorstaande vaststellingen in verband met de door verzoeker verklaarde vervolgingsfeiten niet wijzigen.

De overlijdensakte van verzoekers broer (stuk 7, ter terechtzitting) kan hoogstens aantonen dat verzoekers broer overleden is. De overlijdensakte maakt geen melding van de doodsoorzaak, noch van de omstandigheden waarin verzoekers broer overleden is. Dit document is dan ook geenszins in staat om de voorgaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden vervolgingsaanvraag te doen ombuigen.

Wat betreft *“de video’s op een usb stick en foto van verzoeker met zijn broer”* (stuk 8, ter terechtzitting) stelt de Raad vast dat, overeenkomstig artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet, de procedure bij de Raad schriftelijk is. De USB-stick kan niet aanzien worden als een geschrift of schriftelijk stuk. De Vreemdelingenwet noch het PR RvV voorziet in de mogelijkheid tot het bijbrengen van andere stukken, zoals USB-sticks, dan schriftelijke stukken. De Raad stelt tevens vast dat wanneer hij USB-stick zou openen en bekijken, na de terechtzitting en tijdens het beraad, de rechten van verdediging van verweerder zouden worden geschaad. De verweerder is immers in de onmogelijkheid om op afdoende wijze kennis te nemen van de inhoud van de USB-stick zodat hij in de onmogelijkheid is om hierop opmerkingen te laten gelden. Hierbij voegt zich de vaststelling dat de USB-stick een computervirus kan bevatten dat zich na consultatie door de Raad op de computer of het netwerk van de Raad kan verspreiden.

Bij het voorgaande voegt zich daarenboven hetgeen op de zitting van 27 oktober 2023 werd genotuleerd in het proces-verbaal van zitting, namelijk:

“De raadsman van verzoekende partij wenst een USB-stick met video neer te leggen.

De voorzitter merkt op dat het neergeleggen van een USB niet voorzien is omwille van (1) de schriftelijke procedure, (2) veiligheidsoverwegingen met ICT en (3) de schending van de rechten van verdediging. De raadsman van verzoeker vraagt de zaak uit te stellen zodat de USB-stick door een deurwaarder kan worden uitgelezen. De verwerende partij verzet zich tegen een uitstel omdat de video en de feiten al dateren van 2019.

De voorzitter verleent geen uitstel maar staat toe dat de stukkenbundel met USB wordt neergelegd. De raadsman van verzoekende partij legt de stukkenbundel met USB neer.”

Volledigheidshalve wordt er verder op gewezen dat de video's en foto op de USB-stick van 2019 dateren en dat verzoeker op geen enkele wijze aannemelijk toelicht waarom hij deze stukken niet eerder kon bijbrengen. Deze vaststelling relateert op zich de bewijswaarde van de bijgebrachte stukken.

Daarenboven blijkt uit de omschrijvingen in de aanvullende nota, die werd neergelegd ter terechtzitting, dat het een video van de begrafenis van verzoekers broer betreft en een video van de executie van een

vriend van verzoeker. Te dezen dient hernomen dat de dood van verzoekers broer *prima facie* niet wordt betwist, doch wel de door verzoeker voorgehouden omstandigheden waarin zijn broer om het leven kwam. De video van de begrafenis van verzoekers broer kan de voorstaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden gebeurtenissen die tot de dood van zijn broer hebben geleid niet doen ombuigen. De video van de executie van een vriend van verzoeker houdt geen verband met de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten, noch met de moord op zijn broer. De loutere bewering dat een andere persoon werd geëxecuteerd in afwezigheid van diens broer kan geenszins aantonen dat verzoekers broer in afwezigheid van verzoeker vermoord werd door de Kameroense autoriteiten. Een foto van verzoeker met zijn broer kan evenmin afbreuk doen aan de voorstaande vaststellingen inzake het door verzoeker naar voor geschoven asielrelaas. Daarenboven dient opgemerkt dat de bewijswaarde van video's en foto's hoe dan ook gering is, aangezien deze onderhevig kunnen zijn aan encenering en geenszins de precieze feitelijke omstandigheden op sluitende wijze kunnen aantonen.

12. Voor zover verzoeker tot slot nog stelt dat hij een relatief goed leven had in Kameroen en een bloeiende zaak had, alsook dat hij zijn vrouw en kinderen achterliet in een oorlogszone, dient opgemerkt dat deze elementen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten niet kunnen wijzigen, laat staan een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Kameroen kunnen aantonen.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker in het kader van zijn betoog over de (on)redelijkheid van het vestigingsalternatief in Franstalig Kameroen wijst op landeninformatie inzake de humanitaire situatie in (Franstalig) Kameroen, toont verzoeker niet aan dat hij in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar (Franstalig) Kameroen zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

15. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Kameroen regionaal erg verschillend zijn. De bestreden beslissing stelt op goede gronden het volgende:

“Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie” van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun._regions_anglophones._situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s, namelijk North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.”

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat in de gegeven omstandigheden een onderzoek naar een intern vestigingsalternatief zich opdringt. *In casu* stelt verweerder als volgt:

“Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen

gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in de stad Douala, alwaar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.”.

Uit het voorgaande blijkt dat verweerder een negatieve beoordeling heeft gemaakt van de veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's, vanwaar verzoeker afkomstig is.

Uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt evenwel dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. Uit artikel 8 van de Richtlijn 2011/95/EU, waarvan artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, blijkt duidelijk dat de bewijslast van het intern vestigingsalternatief bij verweerder ligt. Voor verzoeker blijft de samenwerkingsplicht gelden met dien verstande dat hij in de mogelijkheid wordt gesteld om zijn opmerkingen te laten gelden met betrekking tot het voorgestelde vestigingsalternatief.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder een intern vestigingsalternatief in Yaoundé of Douala voorstelt.

Bijgevolg dringt zich een onderzoek naar het intern vestigingsalternatief op.

Dit intern vestigingsalternatief moet zowel veilig als redelijk zijn. Hierbij moet rekening worden gehouden met de algemene situatie in het vestigingsalternatief en met de persoonlijke omstandigheden eigen aan de verzoeker.

Met betrekking tot de bereikbaarheid van en de algemene situatie in Franstalig Kameroen oordeelt de verweerder in de bestreden beslissing terecht als volgt:

“Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghosttown-operaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.”

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Kameroen (stuk 3, bij verzoekschrift). Deze landeninformatie is dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde informatie en ondersteunt de analyse van verweerder omtrent de veiligheidssituatie in Engelstalig en Franstalig Kameroen.

Voor zover verzoeker verwijst naar het gegeven dat er nog steeds controles en arrestaties plaatsvinden door de Kameroense autoriteiten in de Franstalige regio's van Kameroen, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld gelieerd aan het zogenaamde "*Engelstalig conflict*" in Kameroen in de Franstalige regio's beperkt is en niet algemeen verspreid, dat Engelstaligen in de Franstalige regio's kunnen rekenen op hulp en sympathie van de Franstaligen en dat er geen sprake is van een systematische vervolging van Engelstaligen door de Kameroense autoriteiten in Franstalig Kameroen. Verder wordt wel degelijk rekening gehouden met de precare levensomstandigheden waaronder Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen kunnen leven. Verzoeker toont met zijn algemene verwijzingen naar landeninformatie inzake de socio-economische situatie van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen niet concreet aan dat hij bij terugkeer naar Franstalig Kameroen zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Verzoeker citeert in het verzoekschrift uit landeninformatie inzake de situatie van Kameroeners die gedwongen teruggestuurd werden na afwijzing van hun verzoek om internationale bescherming in de Verenigde Staten. De context en omstandigheden waarin deze afgewezen Kameroense asielzoekers zich bevonden bij een terugkeer zijn echter zeer specifiek. De gedwongen groepsrepatriëringen vanuit de Verenigde Staten uitgevoerd door de Amerikaanse autoriteiten van personen die verklaren reeds voor hun vlucht problemen te hebben gekend met de Kameroense autoriteiten, dewelke gepaard ging met negatieve media aandacht, en waarbij hun rechten niet werden gerespecteerd en zij geïdentificeerd werden door de Kameroense autoriteiten, betreffen *in casu* zeer specifieke omstandigheden in het kader van een terugkeer. Uit de bevindingen van het HRW rapport kan bijgevolg geenszins worden afgeleid dat er in hoofde van elke Kameroener, of elke Engelstalige Kameroener, louter en alleen omwille van zijn terugkeer, verblijf in het buitenland en/of verzoek om internationale bescherming in België een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat in geval van terugkeer naar (Franstalig) Kameroen.

Voor zover verzoeker verwijst naar de beslissing van de Verenigde Staten waarbij aan Engelstalige Kameroeners systematisch een tijdelijke beschermde status (TPS) voor 18 maanden wordt verleend (stuk 5, bij verzoekschrift), dient opgemerkt dat het om een tijdelijke status gaat en niet om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Dergelijke beslissing in de Verenigde Staten is gericht op Kameroense onderdanen die in de Verenigde Staten verblijven en houdt niet in dat elke verzoeker om internationale bescherming uit Kameroen de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend door de Belgische autoriteiten. De door verzoeker bijgebrachte informatie kan geen afbreuk doen aan de terechte vaststelling dat verzoeker over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief in Franstalig Kameroen beschikt.

Bovendien toont verzoeker, gelet op voorgaande, niet aan dat hij een persoonlijke vrees heeft te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, dan wel door de afscheidingsbeweging.

Uit wat voorafgaat blijkt dat Franstalig Kameroen in hoofde van verzoeker als een veilig intern vestigingsalternatief kan worden beschouwd.

Derhalve dient te worden nagegaan of het redelijk is voor verzoeker om zich in Franstalig Kameroen te vestigen.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht gesteld als volgt:

"Derhalve dient te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in de steden Douala of Yaoundé. Gegeven het feit dat u een bloeiende zaak heeft als autoverkoper (zie notities CGVS, p.5-6, p.8, p.10 en p.20), waarbij u auto's uit België en Finland liet vershippen naar de Franstalige stad Douala, u ook auto's aan personen uit Douala (zie notities CGVS, p.5) en Yaoundé (zie notities CGVS, p.7) verkocht; kan redelijkerwijs worden verwacht dat u niet onbemiddeld bent en dat u de Franse taal machtig bent – ondanks het feit dat u stelde weinig Frans te spreken (zie notities CGVS, p.2). U bleek ook regelmatig via de stad Yaoundé naar Europa te zijn gereisd (zie notities CGVS, p.5-6) en uw broer W. had een tijd in Yaoundé gewoond, maar u

verklaarde dat hij was teruggekeerd omdat hij niet lukte om er een zaak uit te bouwen (zie notities CGVS, p.12). Ook uw twee zussen wonen in het Franstalige deel van Kameroen, namelijk de regio's West en Center. Aldus, rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in het Franstalige gebied van Kameroen vestigt, namelijk in de steden Douala of Yaoundé, of bij één van uw familieleden.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen."

Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar zijn medische toestand en ter terechtzitting stukken meebrengt ter staving van zijn psychologische problemen, kan – gelet op de beoordeling van de door verzoeker bijgebrachte medische en psychologische stukken (zie *supra*) – niet worden vastgesteld dat het voor verzoeker omwille van zijn medische en psychologische toestand onredelijk zou zijn om zich te vestigen in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé of Douala. Daar waar het door verzoeker bijgebrachte psychologisch attest stelt dat de psychische toestand van verzoeker definitief onverenigbaar is met een professionele activiteit of het volgen van cursussen, wordt andermaal benadrukt dat het attest niet toelicht op basis van welke concrete en feitelijke elementen dit wordt gesteld. Verzoeker toont met dit psychologisch attest geenszins aan dat hij niet geschikt is, laat staan nooit meer geschikt zou kunnen zijn, om enige werkzaamheden te verrichten.

Voor zover verzoeker erop wijst dat zijn broer W. er niet in slaagde een zaak uit te bouwen in Yaoundé, dat hij slechts één zus heeft (en geen twee – dit betreft een materiële vergissing in de bestreden beslissing), die in de gevaarlijke grensregio woont, en dat zijn broer M. eveneens is teruggekeerd naar de Engelstalige regio, dient opgemerkt dat het gegeven dat verzoeker geen familie in Franstalig Kameroen (meer) zou hebben, niet betekent dat hij er zich niet veilig en redelijk kan vestigen. Gelet op verzoekers voormalige professionele werkzaamheden als ondernemer en importeur van auto's in Douala is immers niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker er wel degelijk over connecties en een sociaal netwerk beschikt. Bovendien verblijft verzoeker op heden in België zonder familie.

Verzoekers bewering in het verzoekschrift dat hij beperkt Frans spreekt kan gelet op zijn werkervaring in Franstalig Kameroen niet worden aangenomen. Hoe dan ook kan het loutere feit dat verzoeker slechts beperkt Frans spreekt geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker zich, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, zou kunnen vestigen in Franstalig Kameroen. Indien wordt aangenomen dat verzoeker beperkt Frans spreekt, verblijft hij immers in België zonder één van de landstalen (vloeiend) te spreken.

Ook verblijven verzoekers echtgenote en kinderen heden nog steeds in Kameroen en maakt verzoeker geen melding van een situatie van verregaande materiële deprivatie waarin zij zouden leven. Integendeel kan uit verzoekers verklaringen worden afgeleid dat hij een niet onbemiddeld zakenman was. Er kan dan ook bezwaarlijk worden aangenomen dat de algemene humanitaire situatie ertoe zou leiden dat de steden Yaoundé of Douala niet (langer) als een redelijk en veilig intern vestigingsalternatief zouden kunnen worden beschouwd in hoofde van verzoeker.

In navolging van verweerder kan op basis van verzoekers verklaringen worden vastgesteld dat hij welbekend is met zowel Yaoundé als Douala. Verzoekers profiel en werkervaring als ondernemer en zakenman wijst bovendien op een zin voor initiatief, doortastendheid en zelfredzaamheid in hoofde van verzoeker. Bijgevolg kan op basis van verzoekers persoonlijke omstandigheden wel degelijk worden verwacht dat verzoeker zich veilig en redelijk kan vestigen in Franstalig Kameroen.

Gelet op wat voorafgaat koestert verzoeker in Franstalig Kameroen geen gegronde vrees voor vervolging en loopt hij evenmin een risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien blijkt dat verzoeker in staat is om in Franstalig Kameroen een normaal leven te leiden, zonder onredelijke moeilijkheden te moeten ondergaan (cf. UNHCR, "Guidelines on International Protection No. 4: "Internal Flight of Relocation Alternative" within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 167 Protocol relating to the Status of Refugees", p. 6-7).

De Raad stelt in navolging van verweerder vast dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

16. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

17. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS